

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 30 - ΧΡΟΝΟΣ 5ος
ΜΗΝΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2002
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Για την ανατροπή του αντεργατικού και αντιασφαλιστικού νόμου

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΝΕΙΡΗΓΝΕΥΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής

Το μήνυμα ήρθε από παντού στις 18 Ιουνίη. Από τον Εβρο μέχρι την Καλαμάτα και από την Ηπειρο στην Κρήτη, η προσταγή μορφόσχημη: Κάτω τα χέρια από την Κοινωνική Ασφάλιση! Κάτω τα βρωμικά σας χέρια από τα ιερά και τα όσια της τάξης μας. Το σφύριξαν τα νεκρά σφυγρά από όλα τα λιμάνια της χώρας, από τα οποία δεν «εφυγες» ούτε ένα πλοίο. Ηρθε από το υποκείμενο Έθνος Οικουμενός, όπως απ' τα χωράφια «ήταν στα χέρια» των αγωνιστών του ΠΑΜΕ. Το έστειλαν οι απεργιοί στις μεγάλες βιομηχανικές ζώνες της χώρας. Στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τη Λαμία και το Βόλο. Εφτα...

από τα ερμημένα γραπτά, το κλειστά εργασιότατα, τους βου-

βούς συρμούς των τρένων, τις ακινητοποιημένες συγκοινωνίες, τις κλειστές δημόσιες υπηρεσίες. Το φρόνισαν χιλιάδες και χιλιάδες, στις πύλες των εργοστασίων, στις δεκάδες απεργιακές συγκεντρώσεις, στις διαδηλώσεις και στις παρεες.

Η πανεργατική πανελλαδική απεργία καταγρά-

φεται και αυτή στην ιστορία των εργατικών αγώνων. Μπάνει εμπόδιο στο περσιόλογο της ταξικής πάλης. Ήταν ακόμα μια μάχη, στην αλυσίδα των αγώνων, που για ενάμιση χρόνο τώρα δίνουν οι εργαζόμενοι της χώρας

μας, για να μην περάσουν οι αντισοφιστικές ανατροπές.

Η απεργία πέτυχε. Με πράκτορες τις δυνάμεις του Πανεργατικού Αγώνατικού Μετώπου, με αποφασιστικότητα και πείσμα οι εργαζόμενοι προχώ-

ράνε. Δεν υποστέλλουν τη σημαία των αγώνων. Η πάλη τους δεν έχει ημερομηνία λήξης. Και αν για κάτι μας χρονοίει και αυτή η μεγάλη οργανωτική κατοπιοποίηση είναι η ανάγκη για παραπέρα βήματα στη συσπειρωτική της εργατικής τάξης. Για όδωση τώρα, μέσα στους χώρους δουλειάς. Για να πυκνώσουν οι γραμμές των συνδικάτων, να αναδιοργανωθεί η λειτουργία τους. Να πολιτικοποιηθούν οι Επιτροπές Αγώνα, να ριζώσουν πιο βαθιά σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε κλάδο. Οι εργαζόμενοι πρέπει να ετοιμαστούν ακόμα καλύτερα για τις νέες συμμετρήσεις, Κυβέρνηση και ΝΔ, κεφάλαιο και Ευρωπαϊκή Ένωση, δε θα σταματήσουν εδώ. Στα πλάνα τους είναι το χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, η υπονομιση σε μεγαλύτερη έκταση της σταθερής απασχόλησης, της δημόσιας Υγείας, η εξοικονόμηση και άλλων «φθάνει» της δημόσιας περιουσίας. Αν οι σημερινά αγωγές είναι πολιτμική παρακωτάβηση για το μέλλον, αυτό το μέλλον είναι στα χέρια των ίδιων των εργαζομένων.

«ΔΡΑΣΗ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003»

Δημιουργία υποδομής «έξυπνης τάξης προγραμμάτων»

Τι αποφασίστηκε στην Πανελλαδική Σύσκεψη στις 6 Ιουνίου

Την απόφαση να συνεχιστούν, καθιερωθεί, τον μήνα επόμενο στην αντιπροσωπευτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, και να υποδειχθούν αναγκαστικά η Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ, που θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο του 2003 στη Θεσσαλονίκη, εξεργασθούν όλα οι απαραίτητα κομμάτια, κινήματα, κινήσεις, ωματρώμα, υλοποιήματα, αλλά και μεμονωμένα αγωνιστές, που συμμετέχουν στην Πανελλαδική Συνέλευση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο της πόλης, μετά από κάλεσμα της προοδευτικής Γραμματείας της Κίνησης «Δράση Θεσσαλονίκη 2003».

Αυτό αναδείχτηκε μέσα από τις αυτοανατιθέμενα και διατυπωθέντα ξεχωριστά στην απόφαση που εκδόθηκε, αλλά και από ψήφισμα κατάστασης της κυβερνητικής επίθεσης στις δημοκρατικές κατακτήσεις στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα του λαού μας.

Στη συνάντηση αποφασίστηκε η περαιτέρω ενδυνάμωση της δράσης με τη διοργάνωση σε κάθε περιοχή Κινήσεων της «Δράση Θεσσαλονίκη 2003», που οριστεί να έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη και να συγκροτήσει Γραμματεία για τον καλύτερο πολεμικό, λαϊκό και ευρωπαϊκό συντονισμό της δράσης. Επίσης αποβιβάστηκε κάλεσμα σε όσους αγωνιστές να τη διατηρήσουν ή απηχθούν και να ενταχθούν τις κινήσεις τους και περιεχόμενα της «Δράση Θεσσαλονίκη 2003».

Αναπαράδοση με την πολιτική του ΝΑΤΟ και της ΕΕ

Στην απόφαση της Πανελλαδικής Σύσκεψης, που υιοθετήθηκε ομόφωνα, αναφέρεται: «Ο ηγέτης της ΕΕ θα συνεχισθούν στη Θεσσαλονίκη να επιβάλλουν νέα ανατίναξη μέτρα, να αναζητούν και να εξεργασθούν προγενέστερα αντιδραστικές αποφάσεις. Η Σύνοδος της Θεσσαλονίκης αποτελεί σημαντικό γεγονός για τον λαό της Θεσσαλονίκης, της Πράγας, του Γκνέτσποργκ, της Νίκαιας, της Γένοβας, της Βαρκελώνης. Στη Σύνοδο της Θεσσαλονίκης θα επιβάλλουν να παραστούν τα εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώμα-

τα, να εμπορευματοποιηθούν περισσότερα την Υγεία και την Πρόνοια, να μειωθούν το εργατικό ενοίκιο, να συζητηθούν στην περαιτέρω ατζέντα κερδών του πολυεθνικού κεφαλαίου και να καταργηθούν τα τελευταία απομεινάρια της εθνικής κυριαρχίας, ενοποιημένες περιπτώσεις» το οποίο πυρήνια της ΕΕ στη λήψη των αποφάσεων. Στόχος τους είναι η περαιτέρω αύξηση των κερδών των κεφαλαιοκρατών με την παράλληλη αύξηση του βαθμού εξμεταλλεύσεως των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, αλλά και η περαιτέρω ενδυνάμωση των καταπιεστικών μηχανισμών για τον εκφοβισμό και την καθύψωση του λαϊκού κινήματος που καθιερώνεται μεμονωμένα. Ο ανεξάρτητος περιορισμός επίσης πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα κάρη με τη μορφή της "προνομιολογίας", η δημιουργία νέων τοξικών καταπιεστικών μηχανισμών, όπως ο εμπορευματο, στελεχών επίσης στην επιβολή της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης προγραμμάτων. Σημαντικές η προφανής ανάγκη «αντιπροβλήσεως με περιεργασίες και δράσεις απέναντι στις αντιδραστικές πολιτικές που θίβουν μονομυθία της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, με στόχο την ανάδειξη της τάξης λαοεπί, με άλλης πολιτικής προ όφελος του λαού και των εργαζομένων.

Φιλοδοξία μας είναι να υποδειχτούμε αναγκαστικά τους απαραίτητους της πολιτικής της Νέας Τάξης, των πολέμων, της κοινωνικής αναίτιας. Να τους υποδειχτούμε αναγκαστικά, με μαζικές ποικιλοτρόπες κινήσεις, από σήμερα και με «κλιμάκωση» τον Ιούνιο του 2003. Με καταβύθιση την αντιπροσωπευτική απουσία και αλληλεγγύη, καλούμε σε δράση όλα ενάντια στην πολιτική που σπέρνει στο βάρος των λαών της ΕΕ και της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Στην απόφαση ξεροναιχίζονται ότι σταθμισμένο «στη συνάντηση των κινήσεων των εργατών, των αγροτών, των μακροκοινωνικών, της νεολαίας της περιφέρειας, της ερατικής της αναίτιας και του πολιτικού για να δοθεί ισχυρή απάντηση, ένας σκέτο μήνυμα απελευθέρωσης και αντίστασης». Πρωτοφανής λοιπόν στη μάχη και η αναγκαία συμμαχία και συνεργασία, απευθύνουν «κάλεσμα

στους λαούς και τα κινήματα των Βαλκανίων, της Ευρασίας, που κινούνται ολόκληρη σε αντίπερφη ενότητα στα αντιδραστικά σχέδια των πολυεθνικών και του διεθνούς κεφαλαίου, ενάντια στην υπεργολαγή του ΝΑΤΟ και της ΕΕ».

Το λαϊκό κίνημα δεν εκφοβίζεται

Ομόφωνα υιοθετήθηκε ψήφισμα κατάστασης της αναγκαιότητας επίσης της κυβερνητικής επίθεσης στις δημοκρατικές κατακτήσεις, στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα του λαού μας, με προσηύχτη την προφανή όραση ποικίλων διεκδικιών για τα γεγονότα της πρωτομαγιάς συγκεκριμένα και το δολοφονικό χτυπήμα εναντίον των διαδηλώνων στο Λιμνί του Περάσιου. Από ό,τι όρασε όσο συμμετείχε στη συνάντηση, εκφράστηκε η συμπαράσταση και αλληλεγγύη στους διακινδυνευμένους τους συνδικαλιστές και εργαζομένους που παύονται στις συνδικαλιστικές αγώνες και επιτερεί να περαιοίται τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών. Επίσης καταγγέλλεται ο αυταρχισμός της κυβερνητικής, η άσκηση κρατικής προνομιολογίας και η προσπάθεια καταστολής και οικοκονίασης του συνδικαλιστικού κινήματος, καθώς και η προσπάθεια εκφοβισμού του λαού μας.

Στη ψήφισμα σημειώνεται ότι η άσκηση ποικίλων διεκδικιών που διοργανώνουν την προνομιολογία αυτηνική στην εργαζομένους στην Αθήνα, με την παράλληλη κλίση από τον κίνημα για κατέβαση του συνδικαλιστικού σπέρματος του ΠΑΜΕ Δ. Κοινοτικού αποδοκίματων για μια ακόμη φορά τον ολιγαρχικό αυταρχισμό της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και των μηχανισμών της.

«Πρόκειται για μια ακόμα περιστασιακή πανοικονομικής της συνδικαλιστικής δράσης, αλλά και προσπάθεια καταστολής του εργατικού κινήματος, με την άσκηση κρατικής προνομιολογίας, γεγονός που μας ανατρέπει ιδιαίτερα, καθώς κάθε φορά που το τελεωμένο κυρίαρχο δόγμα οι εργαζόμενοι διεκδικούν τα δικαιώματά τους, αντιμετωπίζονται με τον τρόπο της καταστολής και του αυταρχισμού. Πρόκειται για διει-

Συμμετέχοντες από τις εργατικές της Πανελλαδικής Σύσκεψης στη Θεσσαλονίκη

τερα επιδοκίμο φαινόμενο, που αν συνδυαστεί με μια σειρά από διάφορα, μίνι-σας και αγώνες ενάντια συνδικαλιστών, ρυθμίσεις και νομοθεσίες που προωθεί η κυβέρνηση όπως τα Ασφαλιστικά, ο "τρομοκρατικός", το σχέδιο νόμου για την παρωπία του διαδηλών, αλλά και για την αποποίηση των αστυνομικών, οδήγημα σε στο συμπεράσμα ότι κινδυνεύουν άμεσα τα δημοκρατικά δικαιώματα, οι ελευθερίες και οι κατακτήσεις του λαού μας. Η ταχύτητα μάχης με την αποχή από ανολοκλήρωτες διαδικασίες, δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά, η οποία μάχης που για ανάλογες περιπτώσεις όπου μπήκε αυτές είναι οι ίδιοι οι συνδικαλιστές και ορισμένοι κινήματα παροχρήσεως, της εργατικής νομοθεσίας ο προδοκίματων των υποβιβασμένων αρχών χαρακτηριστικά, αναολοκλήρωτες στην απειλή χρονοί διεκδικιών. Ετα πλαίσια αυτή η κυβέρνηση εξαγωγών τα χειρότερα, που η ίδια και η μηχανοκράτης της προοδευτικής με τη

«δυσαναίτημη υπεργολαγή δημοκράτου Λεπτοκομής - ενόληση ασφαλιστική», στην προσπάθεια της να τον νομοποιήσει στην ενότητα των πολιτών. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι υπήκοη για τις πράξεις που η ίδια ακολουθεί και στοχεύουν στο αμείωτο κέρμα των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά και στο χτύπημα του συνδικαλιστικού εργατικού κινήματος. Το γεγονός μάχης ότι όλες οι απειλές, η προοδευτική παρόνομος και καταχρηστικές, όπως η απειλή της 29-5-2002 της ΠΕΜΕΝ, αλλά και οι ολλήλων που προέρχονται και του γινομένου γραμμάτια της ΠΕΜΕΝ στο Λιμνί του Περάσιου, που υπερπαραστήν το δικαίωμα των εργαζομένων στην απειλή, καθώς και τα γεγονότα που ακολούθησαν, καταδεικνύουν την αποβιβάση φαιδρισμάτων, ότι μόνον των δικαιοκρατών στην απειλή, αλλά και την προσπάθεια περιορισμού της συνδικαλιστικής και πολιτικής δραστηριότητας».

Διακρινίζεται πως είναι πλέον

φανερό ότι η κυβέρνηση με τους καταστολισμούς της μηχανοκράτης προνομιολογίας, ο έδαφος, καλλιεργώντας κλίμα εκφοβισμού των πολιτών, εννοεί την μαζική κινήσεις που σχεδοναίχτη στον αυταρχισμό και την κρατική τρομοκρατία, στην πανοικονομική στη Σύνοδο Κορυφής των ηγέτων της ΕΕ στη Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2003.

Διηλώνεται με οργή και στο αναπροσέριο δικαίωμα των εργαζομένων να διαδηλώνουν και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους, δεν απευθύνονται ούτε εκφράζονται σε κανέναν. Το λαϊκό κίνημα πάντα μαζικά απάντησε σε αυτές τις μεθοδεύσεις. Και αυτηνικά κάλεσμα σε κάθε δημοκρατικό πολιτικό να ανταποστεί στον αυταρχισμό και την κρατική τρομοκρατία, στην πανοικονομική κάθε πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης που μεθοδεύεται συστηματικά τα τελευταία χρόνια από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ».

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟ 17.06.2002 ΣΣΕ ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ ΚΑΛΩΔΩΝ

	Από 1.1.2002 ΑΓΑΜΩΣ	ΕΤΤΑΜΟΙ
ΤΕΧΝΙΤΕΣ		
Κλάος Τρέπια	13.689/40,76	15.277/44,93
Με 1 τρέπια	14.582/42,73	15.971/46,87
Με 2 τρέπια	15.277/44,83	16.665/48,91
Με 3 τρέπια	15.971/46,87	17.360/50,95
Με 4 τρέπια	16.666/48,91	18.054/52,98
Με 5 τρέπια	17.360/50,95	18.749/55,02
ΒΟΗΘΗ 4 ΤΕΧΝΙΤΩΝ & ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ		
Κλάος Τρέπια	12.418/36,44	13.660/40,09
Με 1 τρέπια	13.039/38,26	14.281/41,91
Με 2 τρέπια	13.660/40,09	14.902/43,73
Με 3 τρέπια	14.281/41,91	15.522/45,55
Με 4 τρέπια	14.902/43,73	16.143/47,38
Με 5 τρέπια	15.522/45,55	16.764/49,20
ΑΝΕΠΙΧΕΙΡΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ		
Κλάος Τρέπια	11.742/4,46	12.916/27,91
Με 1 τρέπια	12.323/36,18	13.503/33,63
Με 2 τρέπια	12.916/37,91	14.090/41,35
Με 3 τρέπια	13.503/39,63	14.677/43,07
Με 4 τρέπια	14.090/41,35	15.265/44,80
Με 5 τρέπια	14.677/43,07	15.852/46,52
Επιπλέον χορηγούνται επιδόματα επί του βασικού μισθοσάβου: α) 5% στους εργαζομένους που έχουν αποκοπεί από Γενικό β) 5% στους εργαζομένους που έχουν αποκοπεί από Λιμνί. γ) 10% στους εργαζομένους που έχουν αποκοπεί από επαγγελματική εκπαίδευση, επιμορφωτικά προγράμματα και προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΑΕΔ, ή εργαζομένων η εργαζομένων αποκλειστικά από την επιβολή του ΟΑΕΔ. δ) 10% στον τυχόν τραπεζικό κ) 15% στους εργαζομένους που αποσπασμένοι σε οικιακές (πρωτόν - κλιμακωτά κλπ) ύλους άνω των 30 μέτρων. λ) 10% στους εργαζομένους που αποσπασμένοι σε υπόχρη τεχνικά έργα (πληρώσεις, στοές κλπ), κλπ.		
α) 5% στους Οικονομικούς και εργαζομένους σε έργα ή τμήματα έργων που κατασκευάζονται από θάλασσα, περριβιλάται από θάλασσα, ή δε πρόβλεψη σε αυτά γίνεται αποκλειστικά με πλωτά μέσα.		

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ

Σε μια σεμνή εκδήλωση, η Ομοσπονδία μας, στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την 1η Μάη, τίμησε τον σεμνό, αφοσιωμένο έως το τέλος στα δίκια της εργατικής τάξης συνδικαλιστή, αγωνιστή και κομμουνιστή, Μήτσο Παπαρήγα. Γραμματέα της ΓΣΕΕ, που δολοφονήθηκε από τα όργανα του κράτους το 1949.

Την εκδήλωση άνοιξε με χαιρετισμό ο νεολαίος Γιάννης Πρωτόπαλης, μέλος της

Διοίκησης του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθηνών, με τα παρακάτω λόγια:

«Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, φίλοι και φίλες, σύντροφοι και συντρόφισσες, τιμούμε τη μνήμη του σύντροφου και συναδέλφου μας, Μήτσου Παπαρήγα, που δολοφονήθηκε από την άρχουσα τάξη το 1949.

Στο πρόσωπό του τιμούμε τους χιλιάδες επώνυμους και ανώνυμους, που θυσίασαν ό, τι πολυτιμότερο είχαν για τα συμφέροντα της τά-

ξης μας, την ίδια τους τη ζωή.

Μαθαίνουμε, διαπαιδαγωγούμεθα από την ηρωική τους θυσία, από την αγωνιστική του στάση έως το τέλος, την προσωπικότητά του, τη συνδικαλιστική του δράση.

Ειδικότερα σήμερα, που η γενικευμένη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας συνοδεύεται από προσπάθειες χειραγώγησης, διαστρέβλωσης ιστορικών γεγονότων

όλοι ίδιοι δεν είναι, για να συνειδητοποιήσει ότι ο οργανωμένος, ταξικά προσανατολισμένος, μαζικός αγώνας, είναι αυτός που αναδεικνύει στο τίμημα του εργατικού κινήματος βέλτετες αγωνιστικές, ανυπέριθτες αξίες.

Σε τέτοιες προσωπικότητες ανυψείται από την άρχουσα τάξη να χωρίζεται το πρόσωπο από την ιδεολογία, ο αγώνας από τα ιδανικά του.

Η αλήθεια είναι, και πρέ-

Μήτσος Παπαρήγας: Πρότυπο

Η ομιλία του προέδρου της Ομοσπονδίας Α. Ζαζόπουλου στην εκδήλωση

Συναγωνιστές, αναγωνιστές, Άλλοι, μέσα της Εργατικής Προαιωνιάδας, οι εργάτες και οι εργάτριες συμπήραν τις δυσκολίες, θα απαιτηθούν και θα δώσουν το αγωνιστικό τους «παιρόν» στην εργατική, ταξικά ουκ ανιστορήσιμη και ΠΑΜΕ.

Στα αυριανά συλλυπητήρια, στα συλλυπητήρια και στους σκληρούς αγώνες του αίθρα θα είναι όπως πάντα μαζί μας, θα μας καθοδηγούν, θα δίνουν ώθηση στους αγώνες μας, όλοι οι φίλοι και φίλες της εργατικής τάξης και του λαού μας, όλοι αυτοί που μπήκαν γενικές με οράματα, ιδανικά και αξίες, όλοι αυτοί που έδωσαν και τη ζωή τους για το δίκιο και το δικαίωμα της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων για ανεκτίμητο, δημοκρατικό, ειρηνικό και προκοπή.

Θε είναι μαζί μας: Ο Μήτσος Παπαρήγας, πρωτοπονητικό ηγέτη και ανδράγαθο, ο Νίκος Μπαλαμπάνης, ο Χρήστος Μολιτζής, ο Ηλέκτρος Αριστοπούλου, ο Δημόσθενης Λυδινόπουλος, ο Ναστάσιος Σκουζιάδης, ο Μήτσος Τσάτσος, ο Άρης Βελοουγκλής, ο Ειρήνη Γκίκα, ο Δωμέτιος, ο Κώστας Βαβούρας, ο Γιάννης Ζέλεας, ο Τάκης Φίλιππος, ο Κώστας Σέρραρης.

Θε είναι μαζί μας οι νεκροί του δικού μας ΜΗ. Ο δολοφονημένος εργάτης του Σκάνου, το Μάη του 1886.

Οι 200 κομμουνιστές της 1ης Μάη του '44 που εκτελέστηκαν στην Κασοβήνη, από τους φασίστες κατακτητές και τον ανδράγαθο τους, τον ανδράγαθο Μήτσο Παπαδόπουλο, Γραμματέα της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, ο Αναστασίδης μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας, ο Πλάκας, πρόεδρος των Οικοδόμων Κοζάνης και ο Σπύλης Σοβατζής.

Η πολιτάρχη αγωνιστική διαδοχής του Μήτσο Παπαρήγα δεν μπορεί να χωριστεί σε μια μικρή, περιωρισμένη χρονία, ομάδα. Επιδράσει με ως με Μήτσος χρησιμοποιείται ως λίκνο του κομμουνιστή Μήτσο Παπαδόπουλου, που αναπτύχθηκε στη ζωή, τη δράση και τη θυσία του αγωνιστή, σε κείμενα του ίδιου ερωτήματος το 1969. Μεταξύ άλλων, λοιπόν, γραφεί ο Λογιστής.

«Ένας από τους λίγους αγωνιστές, που μπόρεσαν να φθάσουν στην κορυφή της εξέλιξης, είναι ο Μήτσος Παπαρήγας. Είναι ένας άνθρωπος από τον άγρο θάνατο του, από τη σκληρή δολοφονία του μέσα στο κοιμητήριο της Αφελίας, Πλατάστατος ο χρόνος σβήνει πολύ. Σκεπάζει γρήγορα, κωφανή μορφή, αδυνατίζει νιμφές, αδυνατίζουν στον όρομο του. Αν δεν φαίνεται στην αμνησία των ανθρώπων σου, δεν έχει δικαίωμα παραπονοί στη μνήμη τους.

Έκτος χρόνου ο Μήτσος Παπαρήγας ζει σαν πρότυπο μνήμη στην καρδιά του Έλληνα εργάτη, του κομμουνιστή, του αντιστοιχιστή αγωνιστή. Πηγή αειδαίμωνις και προήγουσας η ζωή του με τους αγώνες της, με τις αγριότητες της, με τις τραγωδίες της,

με τη χαρά και την αποκοπή της προσωπικής προόδου, σε μια πανεθνική κεραιά βάση.

Ο Μήτσος Παπαρήγας γενics από ηρώο, την ηρωική φουρμα των σκαπάνών του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος της Ελλάδας. Έβρε το φως της ζωής σε μια φτωχή οικογένεια του Βόλου το 1896. Μικροεργατολόγος ο πατέρας του, με πολύ δικαίωμα τα κάρτερμα να ζει μετρημένο μια ολόκληρη σχολή με πέντε παιδιά.

Είπα, από πολύ μικρή ηλικία ο δόκιμος της βιοπάλης για τον Μήτσο Παπαρήγα. Οι, δεκαετή ζωή του σχολαρίσιου το γραμμάτιο. Και από τα δεκαετή χρόνια του στη δουλειά - σκαπάνη. Αυτή στάθηκε η πρώτη ολοκληρωτική εργασία της ζωής του, αλλά και το πρώτο παθητικό έδαφος, για να υλοποιηθεί μέσα του, να βρεθεί και να μοιραστεί η ταξική, η εργατική του αίσθηση.

Η ατζέντα του κλίμακας στην πολιτάρχη δίτη της πολιτικής δεκαετίας 1921-1922, δέκα χρόνια μακροχρόνια, με κατακόρυφη την κατασκευή της μικροαστικής οικονομίας, η δεύτερη ατζέντα ερωματική της ζωής για τον Μήτσο Παπαρήγα. Και στήθηκε αρκετή για να μαρτυρήσει ο νέος τον πόλεμο και τις σκληρές θύφεις που τον προέλασαν και τον συνδύσανε το διεθνές υπερμαρκό και του ντόπιου υποταξίας του - την αστική τάξη με τη «Μεγάλη Ιδέα» της.

Ο Μήτσος Παπαρήγας πηρ ενεργά μέρος στο «Πρόγραμμα» του Βόλου. Δεν κίνημα που εξαβράζε το αντιπολεμικό φρόνιμα των φτωχών. Δεν ναιτικό, όπου υπηρετούσε σκληρή κομμάτι οπλισμένου προορισμού. Αυτό ήμαρ το βασισμένο στο μέγιστο πάλι.

Ο αγώνας για μια καλύτερη μορφή κόμα από τον ήλιο της πατρίδας όλων των ανθρώπων του μόχθου, η πάλι για η αναίτητων και για τον ελληνικό κόμα καλύτερες μέρες ζωής πάντα και πόλεμο. έγινε από τότε για τον Μήτσο Παπαρήγα ο υπέρτατος σκοπός της ζωής του. Ένας σκοπός, στον οποίο αφησίονε το πέντε, εφορολογώντας την προφορά του και με τον ήλιο το θανάτου. Ο Μήτσος Παπαρήγας εργατικώς στις γραμμές του ΚΚΕ τον Οχτώβριο του 1922. Μπήκε στο κόμμα με πλήρη συνείδηση ότι εντασσόταν στην προπομπή της εργατικής τάξης. Και ριχτηκε με φύλο, με πίστη με αναστασία στον αγώνα.

Το 1924 πραγματοποιήθηκε στην οργάνωση της μεγάλης απεργίας του Βόλου κι αναδειχεται καλός οργανιστής και σπρωτικός μαχητής. Συνεπής, μετριοπατής, με εφορολογικές προσωπικές απειές την πολιτάρχη, με εξοικονόμηση στην υπόθεση της εργατικής τάξης και την αδιαλλαξία του απαντώντας στον τάξ-

Ο ατσικός ζωής της εποχής ακολούθησε την άσωση του μοναρχοκρατορικού, για τη δολοφονία του Μήτσου Παπαρήγα

ΗΤΟΚΤΟΝΗΣΗΝ

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΡΗΓΑΣ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΟΥ

ΤΗΣ ΓΕΝ. ΑΣΦ. ΑΕ ΑΣ ΧΘΕΣ ΤΟ ΠΡ.Π.

Νέος επί μνημόνιο 40' 10''
 7 μ. με άριστη παρουσίαση εντός
 του κρατητηρίου της Γενικής
 Ασφάλειας Αθηνών & Δηματικής
 Ασφάλειας μέλος του Πολιτι-
 στικού Γραφείου του Κομμουνιστικού
 Κόμματος απαγορευθεί με τη

Μαθητήριος, ο καθηγητής της
 Ιστορίας, Γεωγραφίας και Ιστορίας
 του Σπασταίου.
 Επίσης, με 30 χρόνια «απεί-
 ραστος» & Απαιτημένος Διευθυντής
 της Αθηνών κ. Έδρα επί του Βι-
 τάλιου του υπαρχαίου Δημόσι-
 ου Τάξεως κ. Παπαδόπουλος.

Κληθείς από τον διοικητή του
 Ασφαλείας κ. Γεωργίου είναι ανα-
 σφάλειν ότι οι Αθηνών είναι ανα-
 παραιοί εις τους όποιους και ε-
 πηρεάζει «το πέντε του σύλλογου»
 εις 70000 ετήσιον.

Ο καθηγητής κ. Γεωργιάδης ό-
 νεκρούς «από την πτώση» της
 διοίκησης (πρωτόκολλο) ότι πρόκειται
 να γίνει «κατακλιτική» μερική σπύ-
 κτωσις εν ελπίσει γρήγορα.

«Το πέντε του ΠΑΜΕ» από 600
 μέλη και 1000000000000000000000
 πέντε του Έλληνα λαοφίλου κα-
 κρούσις πέντε της Ιστορίας της
 πολιτάρχη και του κράτους κ.
 Γεωργιάδης.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΥΤΟΚΕΙΡ

«Ο Διευ. Παναγιώτης είναι, ως
 γνωστόν, δημοτικιστής από κοινού
 μιλώντας με τον Διευ. Παναγιώτη από
 τους «παιούς» όπου είναι εστοίχι-
 σθη»

«Ο Παπαρήγας 600000000000000000000
 σε τον ελπίσει τον ελπίσει τον ελπίσει
 αλλά ελπίσει με τις Αθηνών κ.
 Παπαδόπουλος»

Κ. Γεωργιάδης 1949

ΕΘΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

21

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1949

ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΗ 1949

πει να λέγαται κάθε φορά, ότι ο Μήτσος Παπαρίγας δεν ήταν μόνο ένας πρωτόπορος εργάτης, ήταν κομμουνιστής, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, γι' αυτό δολοφονήθηκε, γιατί πρωτοστάτησε στον αγώνα της εργατικής τάξης της χώρας μας, για την εκπλήρωση της ιστορικής της αποστολής, την κατάρτιση της εκμεταλλευόμενης ανθρωπότητας από άνθρωπο, της οικοδομής της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Το προσωπικό παράδειγμα

του Μήτσου Παπαρίγα μπορεί να γίνει παράδειγμα για τις νέες γενιές αγωνιστών, αφορμή για την προβολή της πλούσιας εμπειρίας και δράσης του εργατικού κινήματος της χώρας μας στους νέους εργαζόμενους, τα ταξικά συνδικάτα, από όπου θα εμφανιστούν, και είναι βέβαιο, χιλιάδες τέτοιες προσωπικότητες να καλούν στο δρόμο του αγώνα, για την εκπλήρωση των ιδανικών όλων που δολοφονήθηκαν.

«Οι μελλοντικές γενιές να μιμηθούν τις προηγούμενες»

Ο θάνατος Παπαρίγας, την ώρα που η δικταχτή της Ομοσπονδίας Ομοκότων του κάλεσε να παραλάβει την ευρωπαϊκή πληροφόρηση του ε-ξωτερικού.

«Καί' αρχόν, έπιε, θα ήθελα πάλι να εργασθώ για την προκοπή, θα ήθελα να εργασθώ ακόμα για την τιμή που μου είναι. Πρέπει να μπει με κοράφι οι βελούδι να κάθε νέος γράφει τη δική της ιστορία. Η τιμή δεν κληρονομείται, αυτό πρέπει να είναι σίαση».

Και μέσα σε κάποια κατάσταση συγκίνησης, την οποία φαντάζομαι θα μου συγκυριστεί, θα ήθελα να εκφράσω και την ελπίη ότι οι μελλοντικές γενιές θα κάνουν εκείνα που παλαιότερες γενιές προσπάθησαν και ίσως δεν κατάφεραν ποτέ πρώτες. Την έλπίη του λαού μας ενάντια στη θλιβή, και της νέας τάξης ενάντια στη θλιβή της υπεριοικητικής υποδουλιάς, που αν μένει βρισκείται εδώ και, αν μένει εργαται στα μπλάνα.

Με αυτήν την ελπίη ευχαριστώ, για άλλη μια φορά, για την τιμή που έ-νευ».

αγωνιστής, γιγέτης και ανθρώπινο

κά εργαία, ο Μήτσος Παπαρίγας κέρδιζε την αγάπη, το σεβασμό και την εμπιστοσύνη της εργαίας του Βόλου, που τον ανέδειξε να 1927 Γραμματέη του Ξενοικητικού Κέντρου της μεγάλης θεσσαλικής εργατιάς-πληθής.

Τα ίδια εδάφη ανέβαινε ο Μήτσος Παπαρίγας γράζο και οι βελούδι της κομμουνιστικής προκοπής. Ο Μήτσος Παπαρίγας, από 1928, τον Κάλαρο, στη Γενική Επιτροπή της Αθηνών, δολοφονήθηκε ανάστρο ο Μήτσος Παπαρίγας, Γενικός Γραμματέης της Γ.Ε.Ε.Ε. μέχρι της Κοινοτικής Επιτροπής Ελέγχου του ΚΚΕ, από αυτό το πάλι μπει του κομμουνιστή μας. Στο πρόσωπο του Μήτσου Παπαρίγα, η εργαία τάξη και η λαός της Ελλάδος έχουν έναν από τους πιο προσηπτικούς αγωνιστές, ένα από τα ανώτατα κομματικά στελέχη στον λαοικει-λευστικό αγώνα μας.

Τη δολοφονία του ελιπρωτικού ανθρώπου μας Μήτσου Παπαρίγα την οργανώνουν οι Αμερικανοί-λογο υπερασπιστές, της μακροχρόνιας πρόταξης, με την προσωπική συμμετοχή του Ρέντη, Νόμαντ πως έτσι θα λύσουν το λαό μας.

Τη δολοφονία έγκλημα αστακάλο πιο πάλι τη θέληση των εργαζόμενων για τη ανεκτίρη του εργαίου. Η ζωή και οι αγώνες του Μήτσου Παπαρίγα θα τους φωτίσουν και θα τους εμπνεύσουν μέχρι την τελική νί-κη.

Η ΚΕ και η Κοινοτική Επιτροπή Ελέγχου του ΚΚΕ, τριμηνία τη μνήμη του πρώτου ανθρώπου μας, απορροφούν να εργαζομένους στην πρώτη προκοπή της Μεταρρίου του Δ.Ε.Ε. που θα φέρει το άνω του Μή-τσου Παπαρίγα. Όσοι εργαίται και εργαίται από το Βόλο, όπου είναι η ιδιαίτερη πατρίδα του, την Αθίνα, τον Παιάρα και τη Θεσσαλία θα καταταθούν στο Δ.Ε.Ε. από 20 του Φεβρουάριου ως τις 20 του Απριλίη θα σηματοδοτήσουν τη Μεταρρίου Μήτσου Παπαρίγα, τη Με-ταρρίου τον εκτέλιη τον.

Εκδίχηση για τον αδίκιο γυαίο του. ΟΛΟΙ ΣΤΙ ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ». Η αγωνιστική πορεία και η πίστη του Μήτσου Παπαρίγα μας εξομάλει, μας δάσκαλο πάλι.

Η τάξη πάλι είναι μια δραστική αγωνιστική πορεία, από την εμπειρία να ένα στην πρώτη γραμμή έχουν κολλήσει να την ακολουθούν μέχρι το τέλος, γνωρίζοντας το κότος και τις μεγάλες θυσίες που απαιτούνται, εμπνευσμένα από την αφορμή αυτού του αγώνα.

Ο πρωτοπόρος αγωνιστής της εργαίταις τάξης ανώτατης τη δύναμη και έπιπρωτικής της ανεπηρέαστης ανεπίδοτης της τάξης πάλι, γιατί πιστεύουν στον αγώνα και το δικό της εργαίταις τάξη, γιατί είναι οργανωμένοι στην αποκοπή της αποστολής και στην επέτιρησή του τελικού κομματιού.

Στην τάξη πάλι η οστική τάξη χρησιμοικητική κάθε μένο. Όταν δεν περνούν οι μαρκερς χρησιμοικητικής και καταπονητικής των αγώνων για την υποστήξη της εργαίταις τάξης, η οστική τάξη καταρρίπεται στη βίαιη καταπονηση των αποκοπών, στην οστική προκοπή. Τότε ο ταξικός αγώνας περνει την πιο οστική του

Αί της απανωτικής του».

Έχει ιστορική και ειλικρινή σημασία η ανακοίνωση της ΚΕ του ΚΚΕ που ανήγγειλε τη δολοφονία του Μή-τσου Παπαρίγα, της 21 Φεβρουάριου 1949. Η ανακοίνωση αναφέρει:

«Με μεγάλη θλίψη η ΚΕ και η Κοινοτική Επιτροπή Ελέγχου του ΚΚΕ αναγγέλλουν, ότι στις 20 του Φεβρουάριου του 1949, τον Κάλαρο, στη Γενική Επιτροπή της Αθηνών, δολοφονήθηκε ανάστρο ο Μήτσος Παπαρίγας, Γενικός Γραμματέης της Γ.Ε.Ε.Ε. μέχρι της Κοινοτικής Επιτροπής Ελέγχου του ΚΚΕ, από αυτό το πάλι μπει του κομμουνιστή μας. Στο πρόσωπο του Μήτσου Παπαρίγα, η εργαία τάξη και η λαός της Ελλάδος έχουν έναν από τους πιο προσηπτικούς αγωνιστές, ένα από τα ανώτατα κομματικά στελέχη στον λαοικει-λευστικό αγώνα μας.

Τη δολοφονία του ελιπρωτικού ανθρώπου μας Μήτσου Παπαρίγα την οργανώνουν οι Αμερικανοί-λογο υπερασπιστές, της μακροχρόνιας πρόταξης, με την προσωπική συμμετοχή του Ρέντη, Νόμαντ πως έτσι θα λύσουν το λαό μας.

Τη δολοφονία έγκλημα αστακάλο πιο πάλι τη θέληση των εργαζόμενων για τη ανεκτίρη του εργαίου. Η ζωή και οι αγώνες του Μήτσου Παπαρίγα θα τους φωτίσουν και θα τους εμπνεύσουν μέχρι την τελική νί-κη.

Η ΚΕ και η Κοινοτική Επιτροπή Ελέγχου του ΚΚΕ, τριμηνία τη μνήμη του πρώτου ανθρώπου μας, απορροφούν να εργαζομένους στην πρώτη προκοπή της Μεταρρίου του Δ.Ε.Ε. που θα φέρει το άνω του Μή-τσου Παπαρίγα. Όσοι εργαίται και εργαίται από το Βόλο, όπου είναι η ιδιαίτερη πατρίδα του, την Αθίνα, τον Παιάρα και τη Θεσσαλία θα καταταθούν στο Δ.Ε.Ε. από 20 του Φεβρουάριου ως τις 20 του Απριλίη θα σηματοδοτήσουν τη Μεταρρίου Μήτσου Παπαρίγα, τη Με-ταρρίου τον εκτέλιη τον.

Εκδίχηση για τον αδίκιο γυαίο του. ΟΛΟΙ ΣΤΙ ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ». Η αγωνιστική πορεία και η πίστη του Μήτσου Παπαρίγα μας εξομάλει, μας δάσκαλο πάλι.

Η τάξη πάλι είναι μια δραστική αγωνιστική πορεία, από την εμπειρία να ένα στην πρώτη γραμμή έχουν κολλήσει να την ακολουθούν μέχρι το τέλος, γνωρίζοντας το κότος και τις μεγάλες θυσίες που απαιτούνται, εμπνευσμένα από την αφορμή αυτού του αγώνα.

Ο πρωτοπόρος αγωνιστής της εργαίταις τάξης ανώτατης τη δύναμη και έπιπρωτικής της ανεπηρέαστης ανεπίδοτης της τάξης πάλι, γιατί πιστεύουν στον αγώνα και το δικό της εργαίταις τάξη, γιατί είναι οργανωμένοι στην αποκοπή της αποστολής και στην επέτιρησή του τελικού κομματιού.

Στην τάξη πάλι η οστική τάξη χρησιμοικητική κάθε μένο. Όταν δεν περνούν οι μαρκερς χρησιμοικητικής και καταπονητικής των αγώνων για την υποστήξη της εργαίταις τάξης, η οστική τάξη καταρρίπεται στη βίαιη καταπονηση των αποκοπών, στην οστική προκοπή. Τότε ο ταξικός αγώνας περνει την πιο οστική του

μαρφή.

Αυτό εργαίται και στις μέρες μας. Γι' αυτό κάθε ο-γωνιστική συνολική τη στιγμή, έχουν κολλήσει να είναι προσηπτικοί για όλα.

Κανένα ταξικός αγώνας, καμιά θυσία της εργαίταις τάξης και των αγωνιστών της δεν πάσι χωρίς βάζει να είναι των αγώνων στην υποστήξη της υπερασπίσεως των δικαιωμάτων, στην προκοπή για την κοινω-κική απελευθέρωση.

Ο δικαιοκίνητος αγώνας, τον αγώνα 1989-1991, το συγκλονιστικό γεγονός στα πρώην σοσιαλιστικές χώρες και ιδιαίτερα στη Σοβιετική Ένωση, η ανεκτίρη του σοσιαλιστικού σηματοδοτούν μια νέα κατάσταση, οδηγούν για τους εργαζομένους της χώρας μας, για τους λαούς όλου του κόσμου.

Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου πληρώνουν στην άμεση σκιάρα τη μνήμη της «νέας τάξης προσηπτη». Τα φαινόμενα των τοπικών πολέμων, της γενικευμένης στασιμότητας, της μακροχρόνιας ανεργίας, της πείσε, της οστικής θέσεως μαρκερς δικαιωμάτων γίνεται εργαίταις τάξης της επάρκειης του κομματιού.

Στη χώρα μας η πολυμάρκη επίθεση των καταπονητικών και των πολιτικών τους εκπαρτίων, σταλεί στην ανεκτίρη θεσμικών δικαιωμάτων, σηματοδοτούν στην ανεκτίρη της εργαίταις τάξης (Ε.Τ.).

Ο υπαρκτός η κρατική καταστολή, η κοινω-κική των αγώνων, ένας κλειστός αντιπροκοπήτικος μέτρον αρβύεται μπροστά στην εργαία τάξη, για να κερμάσει της αποκοπής, της με την προκοπή-οστική, να την εδρασηύσονται, με στόχο να υποκοπώσουν το σχέδιο του κεφαλαίου για έπιση της ταξικής εκμεταλλεύσεως και κοινωκική καταπονήσε.

Η κβέρσηση, για να περάσει το σχέδιο της χρησιμοικησίας για άλλη μια φορά της εδρασηύσεως της συ-βιβιστικής, παροδομένης προκοπής των κεντρικών κο-δικαλιστικών εργαίων, που χρησιμοικητικώς κάθε τρέ-πει να ανεκτιμώσονται της οστικής έπιδοσης, των εργαζομένων, να τους οδηγώσουν στη στρόνηση του κοινωκικού διαλόγου.

Γνωρίζουμε το δύσκολο που έχουμε μπροστά μας. Γνωρίζουμε όμως — και αυτό επιβεβαιώνεται η μαρκερική πείση της εργαίταις τάξης — ότι οι δύνα-μεις του κεφαλαίου δεν είναι παντοδύναμες, δεν είναι ανεπίτες.

Γνωρίζουμε ότι ο ολιγαμυτική επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του μπορεί να ανεκτιμώ-σονται οστική εργαία, λαϊκή στοματιά, οστική και νε-καλία να τους κερμάσει έναν δική πορεία, που στοχο δε θα τους κερμάσει να ανταρξήσει το σχέδιο τους, αλλά να ρωγεί και στην προκοπή να ανεκτιμώσει το σύ-στημα που στρέφεται στην άθλια εκμεταλλεύση των πολιτών, αλλά και τους ηλίθους.

Βάζουμε στο δρόμο του ταξικού αγώνα. Υποκοπώ-σονται στους νεκρούς μας, ότι απανταίσιωτα θα ανεκτιμώ-σονται να εργαζομένους, να θελοκωσούν το συνδικα-λικό κίνημα, να το κλείσουν τα καλύπται να λέ-γομενως «κρημνά» και «βίαιη «ρεαλιστικότη», να τα κό-πουν διαδορτίκη του συστήματος.

Η Ομοσπονδία μας, το ταξικό συνδικαλιστικό κί-νημα γνωρίζει,

Ότι όλες οι δυσκολίες για τους εργαζομένους απο-παρξούν από την ίδια την κοινωκική κιναισία, ο-πόσο να γινιέται ότι η καταπονήτικη σπυρτίξη στην εκμεταλλεύση της εργαίταις δύναμης. Κατά συνέπεια, η εργαία τάξη είναι περισσότερο από τον κόβια μαρκερς για το μεσοκοπήτικόν της κιναισίου.

Για τούτο οσκήφει όλο και θα είναι πάντα να βάλω-σονται στην κατάρτιση της εκμεταλλεύσεως αν-θρώπου από άνθρωπο.

Τριμηνία την 1η Μαίη, τριμηνία τους χιλιάδες νε-κρούς μας.

Υποκοπώ-σονται, να μπει πιο απορροαστικό στα δρόμα των εργαίων κοινωκικών αγώνων, με προκοπή τη συγκροτήση του λαϊκού μεσοκοπήτικου κινήματος στο μέγιστο κεφαλαίο, κυβέρνησης και ανεκοδόμητης της.

Να ανεκτιμώ-σονται, να σηματοδοτήσουν τον Αγώνα του Γ.Α.Μ.Ε. που πάλινη οσκήφει και για τη συγκροτή-ση ενός ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, που με ό-ρους ηλίθης και ανεκτιμώ-σονται να ανεκτιμώ-σονται καθι-μενών με το κεφαλαίο και τους πολιτικούς της εκπαρτίες.

Να δυναμώσουμε την πάλη μας, για να αποκοπώ-σονται το σχέδιο του κεφαλαίου και των πολιτικών του ε-παλλήλων, να βάλουν στην αγάχη το σινολα των εργα-τικών κοινωκικών μας δικαιωμάτων που καταπονη-σονται με επιθήρη προσηπτη μέσα από παλιούναυτος αιματηρούς αγώνες.

Να ενωσώμενη τη φωνή μας και τους αγώνες μας με όσους απανταίσιω στην Ευρώπη και σε όλα τον κόσμο, ενάντια στην τυραννία του κεφαλαίου και των πολιτικών-δύναμης.

Να εκραξώμενη πιο ανεκτιμώ-σονται η ανεκτιμώ-σονται και αλληλεγγύη τους στον πακοπήτικόν τους, που πάλει-να για ελευθερία παρτίκη, κορπί στην υπεριοικητική κτηνωκία, να καταπονήσονται την υποκοπή και την τα-κτική των ίσων αποκοπών στο θύμη και το θύμη που ακολουθεί η ελληνική κυβέρνηση.

Να εκραξώμενη τη διεθνιστική μας αλληλεγγύη στον περφήλο λαό της Κούβας, στους λαούς της Τουρκίας, της Καλιφόρνιας, της Βενεζουέλας, σε όλους τους λαούς που πολεμούν για ελευθερία και λαϊκή νε-καρρία.

Διεβεβαίωσονται, τους χιλιάδες ήρωες και μάρκερς της εργαίταις τάξης και του λαού μας, ότι θα ανεκτιμώ-σονται απανταίσιω να ανεκτιμώ-σονται για την ίδια υπο-πόθεση για την οποία είναι έδωσαν τη ζωή τους.

Για επιμάρκη και συτήρη του λαού μας, για εθική ανεκτιμώ-σονται για ερήνη σε όλα τον κόσμο.

Να ανεκτιμώ-σονται τον ανεκτιμώ-σονται τωκό μας αγώ-να γιατί είμαστε περφήλο ότι η ιστορία δεν μπορεί να γινιέται εργαία πάλι.

Ότι το εκμεταλλεύτικό σύστημα θα καταρρίπεται με την επανοικητική πάλη των εργαζομένων, της εργαίταις τάξης και του Κομμουνιστή της.

Οι μεγάλοι ταξικοί αγώνες

Η δυναμική ανάπτυξη των αγώνων αποτελεί παρακαταθήκη για τους αγώνες του αύριο

Οι απεργιακοί αγώνες 1 ΜΑΗ, 29 ΜΑΗ, 18 ΙΟΥΝΗ, όπως και οι προηγούμενοι 3 και 18 Απριλίου, αγώνες που ξετλιχτήκαν, με στόχο την υπεράσπιση και διεύρυνση της Κοινωνικής Ασφάλισης, καταγράφουν επόση στο ημερολόγιο της ταξικής πάλης, καταγράφουν έντονα στην ιστορία των εργατικών αγώνων.

Η μάχη που δώσαμε ήταν σκληρή. Από τη μια η εργατική τάξη που παράει όλο τον πλούτο της κοινωνίας και όμως την καταδικάζουν στη φτώχεια, στην ανασφάλεια και στην ανεργία, σε δουλειά ως το θάνατο, σε σύνταξη ελεημοσύνης, σε παραχές φτωχάκιας και αθλιότητας, παλεύει και διεκδικεί αυτά που της ανήκουν.

Από την άλλη κυβέρνηση και ΝΔ - ψηφίσαμε η πρώτη και εγκρίνει «απέχοντες» η δευ-

τέρα όλα όσα απορρίπτουν οι εργαζόμενοι.

Κυβέρνηση και εργοδοσία, με την άσκηση πολυμορφων πιέσεων, με απειλές, εκβιασμούς, τρομοκρατία προσπάθησαν να σπάσουν τις υπαρκτές αγωνιαστικές διαθέσεις των εργαζομένων.

Στο πλευρό τους οι βαρόνοι των μέσων μαζικής επικοινωνίας, οι αδιόριστοι ψηλάρηδες κοινωλυφόροι, τα διάφορα απειρημένα τους, όπου και αν αυτά συναντιούνται.

Από το πλευρό τους και τα φερόμενά τους, οι παροδομένοι συνδικαλιστές των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων, με επικεφαλής τον προδοτικό πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, που λειτουργεί συνειδητά στο δρόμο της ενσωμάτωσης με την κυρίαρχη λογική των δωροεισπληροτήτων της γραμμής της εργατικής τάξης, διαχάσσοντας σε αυτή τη μορφοκρατία, την απογοήτευση, την ηττοπάθεια, με στό-

χο το ξεπούλημα όλων των υπαρχόντων δικαιωμάτων της στην πλήρη αιχμαλωσία της στο κεφάλαιο.

Και όμως, ενάντια σε όλους αυτούς και στους δολοφονικούς μηχανισμούς που τους παρέχει το σάσιο σύστημα που υπηρετούν, η εργατική τάξη με πρωτοπόρες τις δυνάμεις του Πανεργιατικού Αγωνιαστικού Μετώπου τα κατάφερε. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις πετυχαίνουν.

Το μήνιμα που έστειλαν οι χιλιάδες απεργιοί στις δεκάδες συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα είναι πεντακάθαρο.

Καμία νομιμοποίηση δεν μπορεί να έχει το αντιστασιατικό εκτρώμα.

Οι εργαζόμενοι έκαναν καθαρό ότι στις συνειδητές τους δεν νομιμοποιούν αυτές τις καταστρεφικές ανατροπές στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Έκαναν καθαρό πως με αποφασιστικό τρόπο θα συ-

18 Ιουνίου: Η πλατεία Συντάγματος

χίσουν να παλεύουν όχι μόνο, για να ακυρώσουν στην πράξη αυτόν τον νόμο και όλους τους αντιστασιατικούς νόμους, που προσηύχθηκαν από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αλλά και για να διαρυσθούν τις κατακτητικές τους.

Στο διάστημα του απεργιακού ξεσηκωμού Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου αντιμετώπισε μια ορ-

γανωμένη εκστρατεία παραπληροφόρησης και παραπληθήσης. Είδεμε αρκετά προτεσάδα στον αστικό Τύπο, στην ένθετη εκπομπή στην τηλεόραση των μεγαλοκονταρχών, των εφοπλιστών, των μεγαλοεργοδωτών.

Συνάντησε το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ και της ΠΑΣΚΕ να μοιραζεί τα φυλλάδια του

ψεύδους και της εξαπάτησης.

Στόχος της κυβέρνησης και των εφοπλιστών της ήταν να αποκομψτεί ο ανταγωνιστικός χαρακτήρας των μέσων για την Κοινωνική Ασφάλιση.

Πολλοί εργαζόμενοι έπεσαν θύματα της άθλιας προπαγάνδας τους, δεν αντιλήφθηκαν τις ολέθριες συνέ-

29 ΜΑΗ: ΛΙΜΑΝΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

Το κράτος του τρόμου ματώνει το κορμί της εργατικής τάξης

29 ΜΑΗ. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με εντολή των εφοπλιστών, εξαπέλυσε ένα προπαγανδές όγχο τρομοκρατίας και αυταρχισμού ενάντια στους απεργούς ναυτεργάτες, στους απεργούς της στεριάς και στους νέους που στάθηκαν στο πλευρό των ναυτεργατών, εκφοβίζοντας την αλληλεγγύη τους και υπερασπιζόταν το δικαίωμα στην απεργία.

29 ΜΑΗ, το κορμί της εργατικής τάξης δέχεται τα βάρβαρα χτυπήματα των ειδικών δυνάμεων, των φονιάδων «ΟΥΚάδων». Δεκάδες τραυματίες, δεκάδες συλληφθέντες από τις δυνάμεις κατοσταλίας και τους χωφίτες που είχαν πλημμυρίσει το λιμάνι από τα χωράμια.

Η κυβέρνηση κατά τον πιο βάρβαρο τρόπο έδειξε τις

Το αφεντικό της κυβέρνησης, ο εφοπλιστής Μάκης Αγουσίνας, δίνει εντολές στους πληρωμένους φονιάδες να ματωκάνουν τους ναυτεργάτες

προθέσεις της, έκανε καθαρό ότι είναι αποφασισμένη να υπηρετήσει το μεγάλο κεφάλαιο, μετρώντας ακόμα και νεκρούς.

Η επιδίωξη της κυβέρνησης να τσοκίσει με φασιστικές μεθόδους τους ναυτεργάτες, που υπερασπίζονταν το δικαίωμα στην απεργία,

στη δουλειά και τη ζωή, συνεργισμένη γύρω από τα ταξικά τους σωματεια ΠΙΕΜΕΝ και ΣΤΕΦΕΝΕΣΩΝ, αποδεικνύει

Ναυτεργάτες φυλάει την μπουκαλοπώλη του λιμανιού. Ανάτηνη της κυβέρνησης, η δολοφονική επίθεση εναντίον τους

ότι η κρατική βία και καταστολή είναι το μόνο μέσο που έχει μείνει σε κυβέρνηση και πλουτοκρατία για την επιβολή των ανταγωνιστικών μέσων, στην Κοινωνική Ασφάλιση, στην υγεία, στην πρόνοια, σε όλους τους τομείς, όταν αναπτύσσεται ο ταξικός αγώνας.

Η κυβέρνηση, κυνική βίβη μεροσάστη στη γενική κατακραγή που ξεσηκώσε η δολοφονική της επίθεση, έκανε καθαρούς και τους φόβους που την κατέχουν, φόβους που έχουν να κάνουν

με την κοινή δράση των εργατών, το δυναμισμό της αλληλεγγύης.

«Στους καταπιεστές των πλειόνων δεν ήταν ναυτεργάτες, ήταν άλλοι εργάτες, ήταν νεολαίοι της ΚΝΕ», δήλωσε η κυβέρνηση, θέλοντας να προβοκάρει τον αγώνα των ναυτεργατών, να δικαιολογήσει τη φονική παρέλαση των πληρωμένων πρωτομυριανών και χωφίτων του λιμανιού του Πειραιά.

Της απαντάμε: Είμαστε κερήρανοι, που βρέθηκεμε στους καταπιε-

είναι μπροστά μας

πειες των αντισφαλιστικών μέτρων, είμαστε αγόρατοι από πολλούς απ' αυτούς θα πανάσχοι στο φασο μέλλον τις γραμμές του λαϊκού κινήματος, όχι γιατί αυτό είναι μόνο η επιθυμία μας, αλλά επειδή σύνταρα θα αρχίσουν να γίνονται αρσιώτα το «ερείπιον» που αφήνει πίσω η «ρόμβια» του Ασφαλιστικού, θα γίνεται καθαρό ότι το σύστημα που δημιουργούν με τα αντισφαλιστικά μέτρα συνεχίζει τις αντιδραστικές αλλαγές που επέβαλε η ΝΔ την περίοδο 1990-92. Βασίζεται σε συντάξεις πείνας, σε όρια ηλικίας των 65 και 67 χρόνων, στο χτύπημα των βαρέων και ανθυγιεινών, στην εμπρομηματοποίηση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Στο ερώτημα, αν ο αγώνας μας είχε αποτέλεσμα, απεριφρότητα αποστέμα ΝΑΙ. Προβάλλει, διεκδικήσουμε, φεραμε στην μερσίρια διάσταση το δικό μας ατζιτμα, κάναμε καθαρό ότι η εκ, κάθε εργατική λαϊκή οικογένεια απαιτεί ένα κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα δημοσίου και δωρεάν που θα ανταποκρίνεται στις συνεχώς αυξανόμε-

νες ανάγκες, που θα καλύπτει όλους τους εργαζόμενους, που θα εξασφαλίζει την πρόκληση και την προστασία της υγείας, συγκρατημένων πρώτα απ' όλα την προσήνη στους χώρους δουλειάς, που θα στέκεται δίπλα και θα φροντίζει τον καθένα που έχει ανάγκη και θα παρέχει ικανοποιητικές συντάξεις και υπηρεσίες που θα επιτρέπουν να ζήσουν άνετα χωρίς ανασφάλεια οι απόμαχοι της δουλειάς.

Με τους αγώνες μας εμποδισμα τα αντερνατικά μέτρα. Αν δε δινόταν η μάχη με αποφασιστικότητα, τα μέτρα θα ήταν ακόμα πιο σκληρά.

Ο αγώνας μας μπορεί να φέρει ακόμη πιο σημαντικά αποτελέσματα, αν ενωθούμε η αγωνιστική συμμαχία και οργανώση των εργαζόμενων, αντιπαροσθενού ακόμη πιο δυναμικά απέναντι στο μετανοικό κεφάλαιο - κυβέρνηση, ξεπουλημένους συνδικαλιστικούς ηγευών και κωνα ουσιαστικότερα βήματα η υπόθεση οικοδόμησης του λαϊκού μετώπου. Σ' αυτό το δρόμο δημογραφία καλύτερες προοπτικές για την αναστροφή της α-

νιταϊκής πολιτικής στο σύνολο της.

Αυτή είναι η αναγκαιότητα. Γιατί η επίθεση είναι συνολική, θίγει όλα τα δικαιώματα, επομένως και η δική μας απάντηση πρέπει να είναι συνολική, επ' όλης της ύλης.

Η κυβέρνηση πρέπει να πληρώσει ακριβά τα μέτρα, την πολιτική που προωθεί.

Στα χέρια μας έχουμε ακόμη ένα σημαντικό όπλο, την ύλη μας απάντηση, στις νομαρχακές εκλογές.

Να το χρησιμοποιήσουμε. Να καταψηφίσουμε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ που είναι οι κατ' εξοχήν υπεύθυνοι των α-νιταϊκών επιλογών.

Αυτή η στάση επιβάλλει η ίδια η ζωή. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ κυβερνούν χρόνια του τόπου μας, Εκπροσωπούν το συμφέρον της πλειοκρατίας γηπουν το δικαιοκρατία μας.

Ευθυνότητα για την ανεργία και την υποασαχόληση, για τη μείωση των μισθών και ουπντάδες, για την εμπρομηματοποίηση και υποβιβασή της υγείας και την εγκλιόκη της

χώρας μας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΓΙΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δικαιοκρατία τεταόμα-τα δεν πρέπει να εγκλωβιστούν κανέναν εργαζόμενα, Αλανθαστο κριτήριο είναι η πολιτική που εφαρμόζουν και τα δύο κόμματα. Προσκυνούν στον ίδιο θεό, στην ΟΝΕ.

Στην ανταγωνιστικότητα, στην κερσοφορία του κεφαλαίου. Υπηρετούν τα ίδια συμφέροντα, τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, της ΕΕ, της διεθνούς πλειοκρατίας.

Ο Λόκος δεν μπορεί να γίνει αρσί.

Όσο σήμερα κατανοεί ότι το δικαιοκρατία υπάρχουν όσο τα υποκαρζόμενα και πως η πάλη μας είναι η μόνη εγγύηση για την κατόκτηση νε-αν.

Άλλο τόρο και περισσότερο πρέπει να κατανοεί ότι θα παλεύουμε από καλύτερες θέσεις όσο αδυνάτους οι πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις, που υπηρετούν τις επιλογές και το συμφέρον του κεφαλαίου και ξεπουλούν τα συμφέροντα των

18 Ιούνη: Η οδός Ερμού

εργαζόμενων στα παζάρια των σπόμενων διαλογών. Στο επόμενο διάστημα η οργανωτική επίθεση θα κλιμακωθεί. Διαμορφώνουν το έδαφος για επέκταση της μερικής απασαόλησης, την απελευθέρωση των απολύσεων. Πρέπει να πάρουμε τα μέτρα, να οργανωθούμε καλύτερα στους χώρους δου-

λείας, να αντιστοιχίσουμε τους αγώνες μας με όλους τους εργαζόμενους. Κόβει καλύτερη οργανώση, ενίσχυση της αγωνιστικής, ταξικής υποσυνείδησης. Έτσι βαθίζουμε. Γιατί οι απαιτήσεις που αγώνα είναι μεγάλες, έχουμε μπροστά μας σκληρότερες ταξικές αναμετρήσεις.

τες των πλοίων, μαζί με τους ναυτεργάτες.

Είμαστε περήφανοι, που τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα παιδιά μας βρέθηκαν να σφιγγουν τα χέρια των ναυτεργατών πάνω στους καταπέλτες.

Είμαστε περήφανοι γι' αυτά τα παιδιά, που, ανηρρώντας τους δολοφονικούς κρατικούς μηχανισμούς, μπαίνουν θωρακιστά στο κενό της περικής πάλης, γνωρίζοντας ότι το ανέβασμα στον καταπέλτη είναι το ανέβασμα ενός σκαλιού της μεγάλης σκάλας, που

Το «σοσιαλιστικό» κράτος της τρομοκρατίας και τα όργανά του εν δράσει, στο λιμάνι του Πειραιά. Στόχος, τα κεφάλια των εργαζόμενων και τα δημοκρατικά δικαιώματα

έχουν να ανέβουν για την εκπλήρωση οραμάτων και ιδανικών τους, οραμάτων και ιδανικών που δημιουργούν ερωτήματα στον ύπνο των Σπυτήρων. Προταπαπιδαν. Ανωμερτηθούν κίλτ.

Η νέα υπεραρκτική κινητοποίηση των ναυτεργατών έστειλε στο λιμάνι, στο πλευρό των ναυτεργατών περισσότερους αποφασισμένους νεολαίους. Το κράτος - προβοκάτορας έβαλε την «ορρά στα σκέλη». Το κράτος του τρόμου μάζεψε τα παρτίδια του, επέλεξε άλλη μορφή καταστολής του αγώνα των ναυτεργατών.

Η πολιτική επιτροπή του στρατιωτικού νόμου που επέλεξε η κυβέρνηση την Παρασκευή 21 Ιούνη, για να καταστείλει τους αγώνες των ναυτεργατών δε χωρά ιδιαίτερες ερμηνείες, μας γυρνά σε καταδικασμένες στη συνείδηση του λαού μας εκλογές, είναι καθαρά φασιστική ενέργεια και φωτογραφίζει τα πρόβλεψες της κυβέρνησης.

Οι απεργιοί ναυτεργάτες είχαν απέναντί τους τους ερωκλιώτες και της κυβέρνησης τους, είχαν απέναντί τους τους φοιητικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς, είχαν απέναντί τους τις στεφανικές και θαλάσσιες συνδικαλιστικές μαριονέτες κυβέρνησης και κεφαλαίου.

Έχουν και θα έχουν πάντα μαζί τους όσους δεν σκίβουν το κεφάλι, απείσι που πιστεύουν στη δύση της εκ, που πιστεύουν ότι το κεφάλαιο και οι πολιτικοί εκφραστές δεν είναι ανίκητοι.

Είμαστε στο πλευρό των ναυτεργατών, δόνομε το νήμα των αγώνων μας με τα ταξικά τους συνδικατικά ΠΙΕΜΕΝ και ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, γιατί βαθίζουμε στον ίδιο βρωμιστικό, γιατί επιμένουμε στη γραμμή της σύγκρουσης και της καθολικής αντίστασης, σε μια προοπτική ανεπάρτη απής της πολιτικής και το ζητούμεμα ενός καλύτερου αερίου που μας ανήκει.

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ

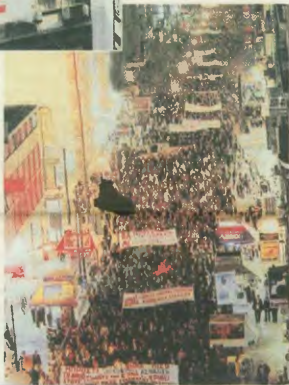

Αρχή με το ΙΚΑ

Στις 2 Φεβρουάριο 2001 στέλεχη του ΠΑΜΕ κάνουν συμβολική κατάληψη των κεντρικών γραφείων του ΙΚΑ, δηλώνοντας την κατηγορηματική αντίθεση των εργαζομένων στην κατάλυση των Ταμείων.

Στους δρόμους του αγώνα

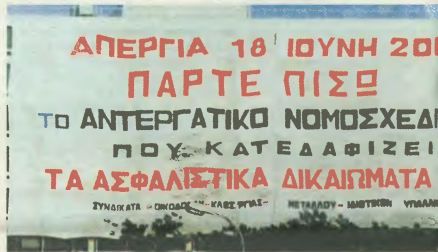
Ένα από τα πρώτα μαζικά συλλαλητήρια που οργάνωσε το ΠΑΜΕ ήταν στις 14 Μάρτη του 2001, όταν ακόμα άλλες δυνάμεις καθιστούσαν τους εργαζόμενους μέτα από την απάτη του «οικονομικού διαλόγου».

Το «Εργασίας» υπό κατάληψη

Στις 5 Μάρτη του 2001 τα γραφεία, αγωνιστές των ταξικών συνδικάτων καταλαμβάνουν αιwynδιστικά το υπουργείο Εργασίας. Η κατάληψη μετατρέπεται σε μια διαρκή διαδήλωση μέχρι αργά το απόγευμα.

Ενάμιση χρόνο πολύμορφες κινητοποιήσεις

Όταν 17 περίπου μήνες πριν η κυβέρνηση έρχε τις πρώτες προδοτικοί βολές κατά τον συστημιακό Κοινωνικής Ασφάλισης, σίγουρα δεν υπολόγιζε ότι θα προδοτούσε μια μεγάλη κοινωνική σύγκρουση, με σοβαρές κοινωνικές αλλά και πολιτικές προεκτάσεις. Το πιο σημαντικό, ότι απέναντί της θα ορθώνονταν ένα μεγάλο κίνημα αντίστασης, που θα την ανάγκασε σε μια πρώτη φάση να αποσυρθεί το «σπυτικό Γιαννίτση» και στη συνέχεια να απαιτούνταν η επιστροφή όλων των όπλων που διαθέτει, την παραλλοφοποίηση, τη βία, τις υπηρεσίες του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, για να μπροστά τελικά να ψηφιστεί το αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο. Και όμως, το γεγονός ότι τη μέρα που μέσα σε μια άδεια Βολή ψηφίζονταν το αντισυνδικαλιστικό έκτρομα, είχαν νεκρώσει

τα λημέρια της χάρσης και οι ναυπηγείατος συνεχίζαν τον αγώνα τους για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, επιβεβαιώνουν, αν μη τι άλλο, ότι η κυβέρνηση δεν ξεπερνάει με το Ασφαλιστικό. Πολύ περισσότερο, δεν ξεπερνάει με τους εργαζόμενους και με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Η πολύμηνη αυτή δράση, οι πολύμορφοι και μαζικοί αγώνες που ξεδιπλώθηκαν είναι για τους εργαζόμενους και το συνδικαλιστικό κίνημα, μια μεγάλη παρακαταθήκη. Παρακαταθήκη που επιβεβαιώνει τις αστείρευτες δυνάμεις που διαθέτει ο λαός μας, αλλά και στον πρόπο που οργανώνονται οι αγώνες, την κατάληψη που πρέπει να έχουν, και πολιτικά, το πώς αυτοί οι αγώνες πρέπει να έχουν συνέχεια και προοπτική. Επιβεβαιώθηκε όμως και κάτι άλλο. Οι ο ταξικός προανατολισμός των αγώνων -

Μπλόκο έξω από το Μαξίμου

Ενώ η Κυβερνητική Επιτροπή εγκρίνει τα «μέτρα Γιαννίτση», δυνάμεις του ΠΑΜΕ με μια αιwynδιστική κίνηση φτάνουν έξω από το Μαξίμου και κλείνουν τους εργαζόμενους να ξεστομίσουν. Το ίδιο απόγευμα, στις 19 Μάρτη, η πρώτη συγκέντρωση και διαμαρτυρία στην Πλατεία Κάνιγγος,

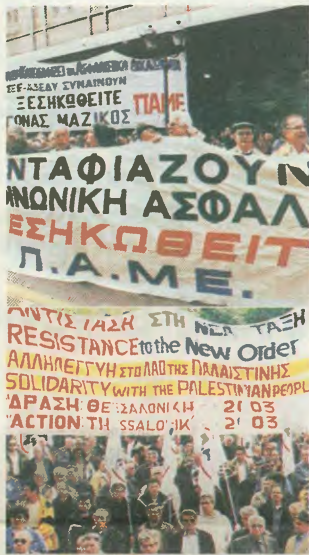
Οργή Λαού

Τη χαρακτηρίσαν σαν τη μεγαλύτερη μεταπολεμική εργατική συγκέντρωση. Στις 26 Απρίλη εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι για ώρες διαδήλουν στο κέντρο της Αθήνας. Λίγες μέρες αργότερα, στις 17 Μάρτη έγινε νέα, εξίσου μεγάλη, διαδήλωση.

ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Από τις κορυφαίες στιγμές η μάχη στο λιμάνι, στις 29 Μαρ 2002 (δεξιά). Η κατάληψη του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στις 18 Ιουνίου 2002 σηματοδοτήσε με χαρακτηριστικό τρόπο την πανελλαδική απεργία της ίδιας μέρας (αριστερά)

Οταν η ΓΣΕΕ αρχίζει τα παζάρια

Σε πολλαπλό εστιακό καλεί και πάλι το ΠΑΜΕ. Μιλώκο στους συμβιβασμούς, έξω από τη Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τη μέρα που η πλειοψηφία προσαρτώνται να παζαρεύει το πακέτο Ρέπα (5 Μάρτη 2002). Έχει προηγηθεί ένα εξάμηνο πολυμορφής δράσης για την αντιμετώπιση των εργαζομένων, την οργάνωσή τους, τη με κάθε τρόπο έκφραση της αντίθεσής τους στο σχεδιαζόμενο έγκλημα.

Κορυφαία στιγμή!

Στις 3 Απριλίου εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες απεργούν. Την πανελλαδική απεργία έχει οργανώσει το ΠΑΜΕ. Κόντρα στο συμβιβασμό και την υποταγή. Έχουν προηγηθεί στις 14 Μάρτη τα κινήματα του κλήρου της ΓΣΕΕ με το πανά που καλεί στην απεργία. έχει γίνει συλλαλητήριο την ίδια μέρα και έχει επίσης γίνει στις 21 Μάρτη και δεύτερη αφηνδιαστική παράβαση έξω από το μέγαρο Μαξίμου, ενώ από πριν ήδη ζωσμένο με εκατοντάδες αστυνομικούς.

Η νέα απεργία μετά την άλλη

Στις 18 Απριλίου 2002 νέα απεργία, παρά και ενάντια στην απερωσαστική τακτική της ΠΑΣΚΕ. Στις 15 Απριλίου είχε προηγηθεί κατάληψη των γραφείων του ΣΕΒ από το ΠΑΜΕ. Ενώ στις 29 Μάρτη ακολουθεί και νέα απεργία. Είναι η μέρα που η κυβέρνηση ματώνει την απεργία στο λιμάνι.

εκφράστηκε και στα αιτήματα - η οργάνωση της πάλης με επίσημο ξεκάθαρο όραμα, δυσκόλεσε την κυβέρνηση, στρίμωξε τις δυνάμεις του συμβιβασμού και της «κοινωνικής ειρήνης» και είναι σημαντικό ότι θα τους δυσκόλεσει ακόμη περισσότερο στο μέλλον. Σημαντική κατάκτηση αυτών των αγώνων, είναι και η κατοχύρωση στην πράξη του αποσταξόλο ρόλου του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου. Η κατάλειψη του σε ευρύτερες λαϊκές δυνάμεις. Καταργήθηκε πλανά η προτοπόρος δράση του, οι προτοβουλίες του στην οργάνωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, η αποσταξόλο συνασφάρα του στη συσπειρωση ευρύτερων δυνάμεων, η σύνδεση της πάλης για την Κοινωνική Ασφάλιση με τα άλλα ανοιχτά μέτωπα, αλλά και με τους αγώνες άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Η μεγάλη αυτή ταξική σύγκρουση ανέδειξε την ανάγκη - και η ανάγκη αυτή γίνεται σήμερα περισσότερο κατανοητή - ότι οι εργαζόμενοι χρειάζεται πιο αποφασιστικά να συγκροτηθούν με το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής και κατ' επέκταση της πολιτικής του μεγάλου κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μεγαλύτερα τμήματα σήμερα κατανοούν ότι δε φτάνει μόνο να εναντιώνονται σ' αυτή την πολιτική, αλλά και με ποικιλικούς όρους να παλεύουν για γενικότερες ανατροπές. Η «Πανοικοδομική» δημοσιεύει ένα φωτορεπορτάζ, για ορισμένες από τις σημαντικότερες στιγμές στην πάλη των εργαζομένων για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κοινωνικο-ασφαλιστικών και άλλων δικαιωμάτων τους.

Υπό κατάληψη και ο ...νάος του τζόγου

Δώστε πίσω τα κλεμμένα. Το ΠΑΜΕ επιμένει αγωνιστικά.

Επιτέλους, το παραδέχτηκε ο πρωθυπουργός στη Βουλή, ότι το Συνδικαλιστικό της Ασφάλειας δεν έχει καταρθεί. Με μια διαφορά, ότι η ΠΔ το είχε για να φακελώνει, ενώ το ΠΑΣΟΚ το έχει για να μην παρακολουθεί. Θαμνάστε διαφορά! Οι προηγούμενοι ασφαλείες ήταν εντεταλμένοι της επάρτου Δελφί, άρα ήταν κακοί, ενώ οι σημερινοί είναι του ΠΑΣΟΚ, άρα μας παρακολουθούν και μας φακελώνουν...πρώτα.

Ο λόγος γίνεται για τον ασφαλή που μαζεύει η περιφερειακή στην πορεία της της Μήν του ΠΑΜΕ και τον παρέδωσε μαζί με τα συμφιλικά του — ταυτότητα, περίοδος και γεωγραφία — στα εργατικά του —

Βέβαια, δεν ήταν κάτι καινούριο, είναι τακτικό το φαινόμενο και οι ορισμένες περιπτώσεις γίνεται με προκλητικό τρόπο, όπως για παράδειγμα στη Γεν. Συνέλευση των αποκλειστικών νοσοκόμων, στον κτήρι του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας, ό-

που μπήκαν μέσα οι ασφαλείς με απαίτηση να παρακολουθήσουν τη Γεν. Συνέλευση.

Αυτή τη φορά όμως, ξεσάσαν πρωθυπουργός, υπουργοί και άλλοι φραγμένες της Δημοκρατίας. Ετσι, από και πιο χαροστόμισ, μας «ζήτησαν και το βόδι Κόλαση, λοιπόν, το Δημο Κοιμωτήριο, στέλεχος του ΠΑΜΕ και μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, να καταθέσει (ο ίδιος) παράδοση του...λέξετε στην αστυνομία) για απόκλιση οικιακής βλάβης. Άρα, ύστατος και συμφορη και καταρθεί κοινής ειρήνης.

Είναι φανερό ότι η επίθεση του κράτους στρέφεται ενάντια στο τακτικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ και στο ΚΚΕ. Στο όνομα του νόμου ειρήνης, η κυβέρνηση, ούτε λίγο — ούτε πολύ, κατηγορεί τους εργάτες, που περφορούν στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία, ως «ληϊστοσυμμοίρες». Φανερώνεται ο κλέφτης να φοβήθει ο νοικοκύρης!

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός παραδέχτηκε στη Βουλή ότι άγρα-

να της αστυνομίας, με και άλλως πολιτικά, είχαν διακρίσει στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ. Το γεγονός, όμως, ότι οι διαδηλώσεις εντόπισαν και ασφάλων τον ασφαλή, παραβιάζοντας τον στην ηγεσία της αστυνομίας αντιστρέφεται πλήρως και κατασκευάζεται να, σύμφωνα με το οποίο διαδηλωτές κατηγορούνται για απόκλιση οικιακής βλάβης. Άρα, ύστατος και συμφορη, διατάζει κοινής ειρήνης κλπ.

Είναι μεγάλες οι ενέσεις της κυβέρνησης και του υπουργού Δημόσιας Τάξης, όχι μόνο για την παρουσία του ασφαλή, αλλά για όλη την εξέλιξη του ζητήματος. Πάστευον βέβαια ότι με αυτόν τον τρόπο θα εκκρίθουν την εργατική τάξη, ότι θα κάμουν την αγωνιστική της στάση, ότι θα τη βάλουν στο περιθώριο για να περάσουν την αυλικότητα τους πολιτικά. Είναι φανερό ότι οι αγώνες που ξετυλίχτηκαν τους δάμεσαν, τους έκαναν να τρέβουν τα μάτια τους.

Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Κ. Χρυσόγλης, κατά τη διάρκεια του πρόσηφου διαδήματος διαμαρτυρίας της «Δημοκρατικής Συνέλευσης», υπερασπίστηκε «τα παιδιά» (όπως χαρακτηρίζει τους αστυνομικούς με πολιτικά) που, εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία εισέρχονται σε λαϊκές εκδηλώσεις και οργανώσεις, σε κτήρια συνδικαλιστικών και άλλων οργανώσεων.

Ανήσχηκε την ύπαρξη κέντρου που καθοδηγεί διάφορες υπηρεσίες, οι οποίες έχουν ανιχνεύσει την πληροφορία ο-νιμείωση του λαϊκού κινήματος.

Μάλιστα είπε ότι οι συγκεκριμένα αστυνομικά υπηρετούν σε διάφορα αστυνομικά τμήματα (τα οποία απ' ό.π. φαίνεται χρειάζονται αστυνομικούς με «παραλλήλη διαδραστηριοποίηση», με «κυβερνητικά και... φοιτητική ταυτότητα, για να επιτελέσουν το καθήκον τους).

Οι διαβεβαιώσεις του κ. υπουργού έχουν τόση ισχύ, όσο και οι μέχρι πρόταξα επανελημμένες δηλώσεις του στη Βουλή, ότι δε χρησιμοποιούνται αστυνομικά μέσα στις συγκεντρώσεις, παρά μόνο σε απόσταση, διακριτικά και πάντα εν-στολή!

Αυτο θα πει σεβασμός στους «δημοκρατικούς θεσμούς» και στη υπηρεσία του «νόου της Δημοκρατίας»!

Όμως, «για του κλέφτη - δυο του κλέφτη» και η λαϊκή αντεγερσία αποκλείει τα κυβερνητικά σχέδια, έστω για όλη μια φορά το δημοκρατικό προσηφείο της κυβέρνησης και την προσοχή της να δείχνει σε «εγκρίσει» από τη ΠΔ, αποκλειστικώς και παραδείχτως τη χρήση αστυνομικών με πολιτικά στις συγκεντρώσεις των εργαζομένων, η οποία όμως, όπως είπα, δε γίνεται για την παρακολούθηση, αλλά για την προστασία των διαδηλωτών!

Μάλιστα ο κ. Σημίτης πρόσθεσε και ένα νέο «απόδραση» τους θαλάσσιους, «προστασία» τους από τους «προστα-

Επαγρύπνηση απέναντι στους μηχανισμούς προβοκάτσιας

Αιρετός, ο Δήμος Κοιμωτήριος ενώ παραδίνει τις ταυτότητες του ασφαλή στον υπεύθυνο της Ασφάλειας. Επάνω, ο πάνοπλος ασφαλίτης Χρήστος Γιαννακόπουλος. Αυτοί που τον έπεισαν στην πρωτομαγνητική διαδήλωση έχουν το θάρρος να δηλώνουν πως θα καταθέσουν όσους, ανώνυμους, περιφρονηθούν την πορεία τους και τις κινητοποιήσεις τους...

τεύσεων». Πριν έλεγε ότι τους προστάσεις από τους «αναρχικούς», τώρα πρόσθεσε και τους «ακροδεξιούς». Είναι φανερό ότι μ' αυτόν τον τρόπο εκδήλωσε τους πόθους της κυβέρνησης για την εντόχιση της πληροφορία προσοχή «Δημοκρατίας» του «ακροδεξιού κινήσου» στα πολιτικά παιχνίδια και στα σκάνδαλα που μηχανεύεται για τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ.

Όλα, λοιπόν, «για την προστασία των διαδηλωτών. Ο κ. Χρυσόγλης αναρωτήθηκε μάλιστα για ποιο λόγο να παρακολουθούν τις εκδηλώσεις των εργαζομένων αστυνομικοί, εφό' όσον είναι δημόσια, ανακάνοντας την ήμερη ύπαρξη συνεννόησης του Εργατικού της αστυνομικών με τους οργανωτές κλπ. Δηλαδή, ο μάλιστα, ότι μπορεί να στα-

ματήσει την αποστολή αστυνομικών με πολιτικά μέσα στις συγκεντρώσεις για την προστασία των διαδηλωτών από «ακροδεξιούς» και «αναρχικά στοιχεία», αλλά φοβάται ταυθώς εισοδησία σε βάρος των διαδηλωτών ή την παρεκτροπή των εκδηλώσεων, αφού θα λείπουν οι ασφαλείς - προστάτες τους!

Αυτή η δήλωση μόνον αντιμάχη πρέπει να προκαλεί για τις προθέσεις της κυβέρνησης και των μηχανισμών (νότιων και ξένων), που απεργάζονται σχέδια και προβοκάτσιας σε βάρος του λαϊκού κινήματος.

Ο υπουργός, με λίγα λόγια, ζητά από το λαϊκό κίνημα να αποδείξει την αστυνομία των δραστηριοτήτων του, ενόψει κινήσεων από διάφορα στοιχεία. Δηλαδή, οι φοβηδίες της αστυνομίας, να μας «προστα-

τεύουν» από τους χυδαίους της β υπηρέσια (του ίδιου κέντρου, βέβαια).

Είναι φανερό (τα διάφορα στοιχεία που εντόχονται και το πρόσφορο κρούσμα το επιβεβαιώνουν) ότι εδώ δεν πρόκειται για μηχανισμούς απόλα παρακολούθησης και καταγραφής των συγκεντρώσεων. Αυτό το «καθήκον» σε μεγάλο μέρος το έχουν ανάσσει στις πολυάριθμες κάμερες (ιστοθέτες ή «κινιτές» με «θρημογράφους»), όπως ο αστυνομικός που πήδησε στο πρόσφο να «ζωάνει» β, έχοντας δημοσιογραφική ταυτότητα, με τις οποίες έχουν ζώσει το κέντρο της Αθήνας και άλλες πόλεις (ενόψει του 2004, έκαναν τις απαραίτητες προεργασίες).

Η χρησιμοποίηση αστυνομικών (και όχι μόνο), της «Προβλεπόμενης Κρατικής Ασφάλειας» και της ΕΥΠ μετατρέπονται σε διαδηλωτές, δε γίνεται για να κάνουν γενική καταγραφή των συγκεντρώσεων.

Πρόκειται για μηχανισμούς που εκπαιδεύονται για πολλές και βρώμικες δουλειές. Που εξεδικειούνται σε πολλούς τομείς και χυδαίους όσους αναποδογίονται πολιτικές και συνδικαλιστικές δραστηριότητες. Για τη γνωμοδότηση και την εξακρίση με το χυδαί «ενδοεργασίας», την προσοχή διεισδυτικής και, στην «κατάλληλη στιγμή», την οργάνωση προβοκάτσιας με πολλαπλές διαστάσεις και συνέπειες. Μ' αυτόν τον τρόπο υλοποιείται ενεργή η προσπάθεια των Αμερικανών να φορτώσουν στο λαϊκό κίνημα την κατηγορία της τρομοκρατικής δράσης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η χρησιμοποίηση προβοκάτσιας κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας του λαού της Αθήνας ενόψει στην πολιτική των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ την ημέρα έλευσης του Κλίβιντ στη χώρα μας.

Το αποτέλεσμα της προβοκάτσιας αυτής η κυβέρνηση

επιχείρησε να τα φορτώσει στο φημερικό κίνημα και ειδικότερα στο ΚΚΕ.

Αυτή την προσπάθεια συνεχίζουν αυτοί οι μηχανισμοί της «αντιεξέδρα» πολιτικής και δικαστικές δραστηριότητες.

Υπόχουν ενδείξεις που συκκινούν στο ότι ο σημερινός πρόεδρος της Ασφάλειας είναι εντοπιστηκε έγκραφο από τους διαδηλωτές, δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει προβοκάτριο σχέδιο που είχε χυραθεί σε βάρος του ΠΑΜΕ (έτσι «διασώζονται» ορισμένοι στην πορεία στο ύψος της απεργιακής προέβδης).

Ακόμα και για το συνδικαλιστικό κίνημα των αστυνομικών, φαίνεται ότι υπάρχει ειδική ομάδα «εναθροφόνου». Η δράση της επανεμφανίστηκε όταν, κατά τη διάρκεια πρόσφατης διαμαρτυρίας των αστυνομικών υπαλλήλων, πυροσβεστικών και λιμενικών μπροστά στο υπουργείο Οικονομικών, ορισμένοι «αναγκαστικέ-

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Οι οικοδόμοι να απαλλαγούν από τα κυβερνητικά φερέφωνα

να» κολάσαν τους οικογενειακούς να μπου μέσα με άγριες διαθέσεις, θέλοντας να παραδοκάρουν τους εργαζόμενους.

Η κυβέρνηση του κ. Σημίτη και ο «ευαίσθητος» δημοκράτης κ. Χουσοχάκης, αντί να απολογηθούν για τη μετατροπή των αστυνομικών σε χαρτζεδάρηδες, για την παραβίαση στοιχειωδών ελευθεριών για την παροχή βοήθησης και το σφάλμα των κοινωνικών αγώνων και της δράσης των συνδικαλιστών, έδωσαν το «πράσινο φως» για το στήσιμο κατηγοριών, οι οποίες (και ιδιαίτερα η «ούστια» και οι συμμορίες) εκτός των άλλων συνιστούν μια πρώτη δημόσια απόπειρα ερωμαγής του «τρομαγμένου» και των σχετικών διατάξεων που προβλέπουν σε βάρος του ΚΚΕ και του λαϊκού κινήματος γενικότερα.

Το παράδειγμα που αποκόμισε ο «ερωμαγμένος» οργάνισμος του γαριόνη στην πρωτογενή διδασχία, επιβεβαιώνει την κατάσταση, στην οποία προσανατολίζει η κυβέρνηση τη λεγόμενη «αστυνομική διάθεση», την οποία επίσης προβλέπει ο «τρομαγμένος» που φέρνει μαζί με τη ΝΑ και την οποία σήμερα δεχεται τα συγχρόνως και την ΗΓΑ.

Το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκφράζουν τρέμηση στη σκέψη της ανόρθις της λαϊκής πηλής της προσηνούς, δυναμικής και ενσυνείδητης, η οποία είναι η ΠΑΣΚΕ ο οποίος την κατέβησαν ακούστη ένα, στην κυριολεξία, αστυνομικό κράτος, με πλήθος πολιτοεικλών, πολλών και μέγα μηχανισμών αντιμεταρσίσεων του λαϊκού κινήματος.

Ενέψει της Συνόδου Κορυφής του 2003 στη χώρα μας και της Ολυμπιάδας του 2004, θέλει να επιβάλει καθεστώς τρόμου και με διάφορα προσηνής να περιορίσει στοχευωδή στήσιμο δικαιοσύνη και λαϊκές ελευθερίες. Ο ανιστορικός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο θεωρεί ότι μπορεί να κόμει την αντιιμπεριαλιστική-αντιμονοπωλιακή πάλη.

Σε κάθε περίπτωση, το λαϊκό κίνημα πρέπει να ενένει τη συνειδητή, έστω και μέτρια, για την ανόρθις των κοινωνικών αγώνων, για την υπέρσωση και την περιφρούρηση των λαϊκών εκδηλώσεων, την αποκάμψη και την πολιτική εξουσιοδότηση των μηχανισμών κοινής γνώμης και προέβλεψε.

Για την περίοδο στην οποία ο αντιμονοπωλιακός οδοδότης, για να μπει φορητός στην ιμπεριαλιστική επιθετικότητα που εκφορτίζεται σε όλους τους τομείς.

● Ο θόρυβος που έχει επέλθει στην κοινή δικαιοσύνη και λαϊκές ελευθερίες, τα στοιχεία του κεφαλαίου, των ΗΓΑ - ΝΑΤΟ, είναι πολύ επικίνδυνος. Τον ακούθισαν τον ημερομηνία (με η χάρις τη θέληση του) και άλλες κυβερνητικές του ίδιου πολιτικού - ιδεολογικού κύκλου (Εξουσιοδότης, 1982), που καταρρέουν στα να μωρές οδοδότης της ιστορίας του τόπου και στη μνήμη του λαού μας.

Συνάδελφοι,

Όλο το προηγούμενο διάστημα οι οικοδόμοι, μαζί με όλη την εργατική τάξη, έδωσαν ένα ολοκλήρο, ταξικό αγώνα για τη σωτηρία και διεύρυνση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

— Κόντρα στις ξεπουλημένες πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ, ένα σειρά Εργατικά Κέντρα, Σωματεία και Ομοσπονδίες, που έσπασαν το ρόλο του κεφαλαίου και της κυβέρνησης.

— Κόντρα στην παραπληροφόρηση των ΜΜΕ.

— Κόντρα σε όλους αυτούς που προσπαθούσαν να κάνουν το άσπρο μαύρο, να πείσουν ότι τα μέτρα της κυβέρνησης για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι ουσιαστικά και τάχατες ορισμένοι από πολιτική σκοπιμότητα δεν τα βλέπουν.

— Κόντρα στο στήσιμο διάλογου της απάτης, που τον ξεκίνησαν οι συνδικαλιστικές παρατάξεις του ΠΑΣΚΕ, της ΝΔ και του ΣΥΝ.

Είναι αλήθεια ότι οι συνδικαλιστές της ΝΔ και του ΣΥΝ αποχώρησαν από το διάλογο, αφού όμως τον είχαν νομιμοποιήσει, αφού είχαν κάνει όλα τα βρώμικα δουλειά και είχαν δώσει το «πράσινο φως» στην κυβέρνηση να προχωρήσει στην ανατροπή της Κοινωνικής

Ασφάλισης.

Η Ομοσπονδία μας, μαζί με όλες τις ταξικές δυνάμεις, συνέβαλε αποφασιστικά στη μάχη του ξεσκαραμίστου της κυβέρνησης, των ξεπουλημένων συνδικαλιστικών παρατάξεων. Συνέβαλε αποφασιστικά στην ενθάρρυνση, τόσο των οικοδόμων, όσο και των άλλων εργαζόμενων για το αντιαποφοροτικό εκτόρπιση της κυβέρνησης.

Συν Ομοσπονδία κάναμε ότι ή- τον δυνατόν, μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, να οργανώσουμε μαζί με τους άλλους εργαζόμενους την αντίσταση μας σε όλους τους αγώνες που έγιναν ενάντια στο σχέδιο της κυβέρνησης.

Αυτή η αποφασιστική στάση της Ομοσπονδίας μας στο συνηθισμένο ταξικό αγώνα φανερώνει ότι δεν άσπασε στην πλειοψηφία του Συνδικάτου Οικοδόμων Βόλου και βάλθηκε να ξεχωρίσει από τους υπολόγιους οικοδόμους, να ξεχωρίσει από τους άλλους εργαζόμενους. Ετσι πήδη απόφαση να μη συμμετέχει στην 24οση απεργία, στις 29 Μάη.

Με λίγα λόγια, πήραν απόφαση να είναι απεργιαστές οι ίδιοι και να κάνουν απεργιαστές και τους άλλους Βολιώτες οικοδόμους.

Την απεργιοσαστική τους αυτή στάση τη δικαιολογούν, λέγοντας ότι τα μέτρα της κυβέρνησης και η στάση της ΓΣΕΕ είναι προς το συμφέρον του κλάδου και γενικότερα των εργαζόμενων.

Συνάδελφοι,

Είμαστε απόλυτα βέβαιοι ότι η πλειοψηφία του Συνδικάτου Βόλου, δηλαδή οι συνδικαλιστές των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, εκτελώντας άωθεν εντολές, πήραν μια απόφαση που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τη συνείδηση του κλάδου και της εργατικής τάξης γενικότερα.

Για να ικανοποιήσουν κομματικές σκοπιμότητες έγιναν στην ουσία φερέφωνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κυβέρνησης, των εργοδοτών, του κεφαλαίου γενικότερα. Ανοήτως την βέλση των οικοδόμων του Βόλου και όλης της Ελλάδας, ονόησαν να συμπερισταθούν όλων των εργαζόμενων, αγνοώντας τη θέληση όλων, να παλέψουν ενάντια στην καταδράση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Συνέβαλε στην επώδυνη κατάσταση και κεφαλαίου, για την ανατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης, για το γύρισμα των εργαζόμενων στο μεσοδιάστημα.

Καλούμε τους οικοδόμους όλης

της Ελλάδας να καταδικάσουν την πλειοψηφία της Διοίκησης του Συνδικάτου Βόλου. Καλούμε τους οικοδόμους του Βόλου να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν, για να απαλλαγούν από αυτή τα κυβερνητικά φερέφωνα.

Συνάδελφοι,

Και μόνο το γεγονός ότι η Διοίκηση του Συνδικάτου συνειδέρισε την παραμονή της απεργίας, δηλαδή στις 27 του Μάη, δείχνει ότι ή- τον αποφασισμένοι να υπονομεύσουν την απεία με κάθε τρόπο.

Πρέπει όμως να πούμε ότι μετά από αυτή την αιχμή απόφαση της πλειοψηφίας οι συνδικαλιστές που ανήκουν στην ΕΣΑΚ πήραν πρωτοβουλία και κάλεσαν τους οικοδόμους να απεργήσουν, με βάση την ομοφωνία απόφαση της Διοίκησης της Ομοσπονδίας.

Δημοσιεύσαμε τη διακήρυξη της ΕΣΑΚ Οικοδόμων Βόλου, που κατοδικάζει την απεργιοσαστική στάση της πλειοψηφίας της Διοίκησης του Συνδικάτου Βόλου.

Αν η πλειοψηφία του Συνδικάτου νομίζει ότι την εκουσίως είμαστε πρόθυμοι να δημοσιεύσουμε και δική τους επιστολή, αν έχουν το κοράγιο να δικαιολογήσουν γιατί είναι απεργιοσαστές.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ - ΕΣΑΚ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

«Οχι στην απεργιοσαστική στάση της πλειοψηφίας της διοίκησης»

Συνάδελφοι οικοδόμοι,

Στη συνεδρίαση της Διοίκησης του Συνδικάτου, τη Δευτέρα 27 Μάη 2002, έγιναν τα εξής: Η πλειοψηφία του Συνδικάτου, η ΠΑΣΚΕ, σε αγαστή συνεργασία με τη ΔΑΚΕ και μετά από μια πρωτοφανή επίθεση ενάντια στην Ομοσπονδία μας, ψήφισαν κατά της απόφασης μας απεργία, την Τετάρτη 29 Μάη. Το ιστορικό συνδικατικό μας με τους πολυάριθμους ταξικούς αγώνες για τα δικαιώματα των οικοδόμων, για πρώτη φορά στην ιστορία του, γίνεται απεργιοσαστικός μηχανισμός της κυβέρνησης. Οι ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ επιχειρούν να παρασώσουν έναν ολοκλήρο κλάδο, απ' τους πιο πρωτοπόρους της εργατικής τάξης και να τον μετατρέψουν σε όργανο ταξικής συνεργασίας και υποταγής.

Και αυτό την ίδια στιγμή που ο κλάδος μας, αλλά και το σύνολο της εργατικής τάξης της χώρας

μας δεχεται μια πρωτοφανή επίθεση.

Τώρα που η κυβερνητική αντιεργατική επίθεση για το Ασφαλιστικό μπαίνει στην τελική ευθεία. Τώρα που κυβέρνηση, ΕΕ, Βιολιάντες γενικεύουν αυτήν την επίθεση και βάζουν στο στόχο το δικαίωμα στη δουλειά, τα εργασιολογικά δικαιώματα, το εισόδημα, το σύνολο των δικαιωμάτων της εργατικής - λαϊκής οικογένειας.

Τώρα που η κυβέρνηση και η ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ υπογράφουν «εθνική συμφωνία» για την Κοινωνική Ασφάλιση, που έχουν οπότε έναν τεράστιο προπαγανδιστικό μηχανισμό για να μας πείσουν ότι τα μέτρα που έχουν ετοιμάσει και που διαμορφώνουν ένα βάρβαρο ασφαλιστικό μεσοδιάστημα, είναι για το καλό μας!!!

Τώρα που η ΓΣΕΕ ξεπουλάει τη Συλλογική Σύμβαση υπογράφοντας αισχρή συμφωνία με τους Βιολιάντες, ετοιμάζοντας το έ-

δοφορ για την απελευθέρωση των απολιτίων, το χτύπημα του Βοθου.

Η πλειοψηφία της Διοίκησης του Συνδικάτου αντί να οργανώσει την αντίσταση του κλάδου, όπως κάνει η Ομοσπονδία μας, βάζει πλάτη στην ουσία για να περάσουν όλα αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα. Αυτή τους η στάση δεν είναι κεραυνοί εν αιθρία. Είναι συνέχηση της υπονομευτικής τους τακτικής (ανοιχτή ή σγκαμλιωμένη) απέναντι σε όλες τις ταξικές - αγωνιστικές πρωτοβουλίες που παίρνει η Ομοσπονδία μας το τελευταίο διάστημα — και όχι μόνο — για να σταματήσουμε τα εγκληματικά σχέδια της κυβέρνησης και του μεγάλου κεφαλαίου που στόχο έχουν τα εργασιολογικά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Τους εννοεί η συνηθιστή και ασυμφορμιστική ταξική - αγωνιστική στάση της Ομοσπονδίας μας και του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου (ΠΑΜΕ).

Εμείς δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε με όλες τις δυνάμεις, ακολουθώντας την αγωνιστική στάση της Ομοσπονδίας μας ενάντια ο αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική και καλώντας όλους τους συνάδελφους να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας στις 29 Μάη και της απεργιακής συγκέντρωσης στις 9.30 το πρωί στο Εργατικό Κέντρο!!!

Αυτή θα είναι και η καλύτερη απόφαση στους απεργιοσαστές και στους κυβερνητικούς συνδικαλιστές των ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ!!!

Όσο γι' αυτούς τους «συνάδελφους», αν τοιούτους, αν θύουν στα γιαμια και να πουν αυτό που είναι στη συνείδησή του ΔΕ. ΣΤ. δηλαδή τα μέτρα της κυβέρνησης αλλά και η στάση της ΓΣΕΕ είναι προς το συμφέρον του κλάδου και γενικότερα των εργαζόμενων!!!

Το 1999 στο Ορέν της Ταυρκίας, το 2000 στο Ανεσί της Γαλιίας, φέτος η 3η Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Συνάντηση έγινε στην Αθήνα, με σκοπό τη διεξαγωγή του Πανεπιστημίου Αγροτικού Μέτωπου. Στις εργασίες συμμετείχαν 250 εκπαιδευμένοι συνδικαλιστές από 16 χώρες της Ευρώπης. Στο κέντρο του προβληματισμού τους, η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα της Ευρώπης και τα καθήκοντα των αγροτικών δυνάμεων, τα βασικά μέτρα πάλης της εργατικής τάξης.

Η αυξημένη συμμετοχή στην 3η Συνάντηση, αλλά και η εκπερασμένη μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων από την ευρωπαϊκή ήπειρο, δείχνουν ότι όλα και πιο πολλές συνδικαλιστικές δυνάμεις κατοικούν την αναγκασιότητα του συντονισμού, αλλά και της χωροποίησης του ταξικού πόλου μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα της Ευρώπης.

Κεντρική εισήγηση στη συνάντηση παρουσίασε το ΠΑΜΕ, ιδιαίτερα αναφορά έγινε για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα της Ευρώπης. Μεταξύ άλλων, στην εισήγηση του, το ΠΑΜΕ σημείωνε: «Η κατάσταση στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα της Ευρώπης δεν είναι καλή, είναι πολύ κατώ από τις ανάγκες που έχει σήμερα η εργατική τάξη και βρίσκεται πίσω από τις δυνατότητές του. Γενικώς είναι πίσω στο εσωτερικό του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και στην Ευρώπη ο-

3Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Συντονισμένα στο δρόμο της ταξικής πάλης

Στηριγμένοι από τις εργασίες της συνάντησης

ντιπροσβαίνονται δύο κεντρικές γραμμές. Διο κεντρικές στρατηγικές.

Από τη μια, είναι η γραμμή της ανεργίας, των ταξικών, που ακολουθούν και υπηρετούν πολλά επίσημα εθνικά συνδικα-

το, με επικεφαλής τη Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων. Η γραμμή αυτή θεωρεί ως βασικό εργαλείο για τους εργαζόμενους το λεγόμενο κοινωνικό διάλογο. Μέσα από αυτόν προσπαθούν να πιέσουν οι εργαζόμενοι - εργοδότες - κυβερνήσεις, όλα μαζί από πάνω, έχουν την ευθύνη για τα προβλήματα και όλα μαζί πρέπει να βρουν... λύσεις. Λύσεις που πάντα είναι σε βάρος αποκλειστικά των εργαζομένων.

Όλες αυτές οι αστικές θεωρίες — υπογραμμίζεται στην εισήγηση — περι ανεργίας τον ταξόων, η γραμμή με τους συνεισφέροντες και απορροφούν τμήματα εργαζομένων, τα διάφορα από τη αλληλογική δράση και από τα συνδικάτα. Μα παρ' όλην ομάδα γραφειοκρατών, μια ελίτ, που κερδίζει χρήματα και πολιτικό μέγιστο από τις υπηρεσίες που προσφέρει στην αστική τάξη, έχει αναδειχτεί στις ηγεσίες αυτών των συνδικάτων και αποτελεί έναν μεγάλο αντίπολο των εργαζομένων και των αγώνων που αναπτύσσονται.

Όμως, υπάρχει και η άλλη πλευρά του λόφου. Εκεί βρίσκεται η γραμμή του αγώνα, η γραμμή της ταξικής αντίστασης, ολόκληρης της εργατικής τάξης και όλων των λαϊκών στρωμάτων. Είναι — τονίζεται στην εισήγηση — η πιο ζωντανή και η πιο εύληπτη σύλληψη που υποστηρίζει ότι και σήμερα, πα-

ρά της πολλές και μεγάλες αλλαγές που συνετέλεσαν και συντελούνται ακόμα, η εργατική τάξη δεν έχει το δικό συμφέροντα με την τάξη των κεφαλαιούχων και ότι πρέπει να βρίσκεται, σε κέντρο με τα μονοπώλια και τις πολυεθνικές.

Αυτή η γραμμή και την οποία εμείς υποστηρίζουμε και ακολουθούμε προσπαθεί να εναντιωθεί όλους τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από γλώσσα, γέννηση και πολιτικές προτιμήσεις, απέναντι στον μεγάλο αντίπολο που είναι το κεφάλαιο και οι διάφοροι μηχανισμοί του. Το συνδικάτο που ακολουθεί αυτή τη γραμμή του αγώνα δέχονται αναποδοί στην ευρωπαϊκή καπιταλιστική ενότητα, αντίστοιχες της πολιτικής των κυβερνήσεων, υποστηρίζονται οι καταστάσεις και τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων και αναγκάζονται να τη διακρίνουν αυτόν των δικαιωμάτων. Ταυτόχρονα, αποκαλύπτουν στους εργαζόμενους το ρόλο και της αστικής των ηγεσιών της ταξικής ανεργίας και αγωνίζονται για την ανατροπή αυτών των ηγεσιών».

Και βέβαια, αυτός ο δρόμος που προτείνουν οι ταξικές δυνάμεις — αναφέρεται στην εισήγηση — δεν είναι εύκολος. Οι δυσκολίες είναι πολλές. Ο αντίπολος διαθέτει δυνάμεις, χρήματα και την υποστήριξη από τις κυβερνήσεις, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους εργοδότες. Να, να-

Μέτωπο στον ιμπεριαλισμό

Στην πιο μεγάλη απειλή, στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, ή τον αφερέγγυο ή ομίλια του βέβαιου συνδικαλιστή Τζεφ Μπρούσελς, ο οποίος κάλεσε σε μέτωπο ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

«Η εργατική τάξη - υπογράφηκε ο συνδικαλιστής - και οι λαοί σ' ολόκληρο τον κόσμο βιώνουν μια μακρά περίοδο αιώνων ενότια στον καπιταλισμό και τον πόλεμο.

Σήμερα με τον πρωθυπουργό της Γερμανίας Γ. Κ. Σρέντερ, οι συνδικαλιστές δεν έχουν τίποτα από εξωτερική πολιτική θα έπρεπε. Ιαπωνία, καλύτερα να ασχολούνται μόνο με το «καθίμενος ψωμί». Ο Σρέντερ είναι ένας τσαρλάτανος. Οι βουλευτές φυσικά και μάχονται για αιχμές στους μεσοβίτες πρόσφατες απειλές στη γερμανική μετalloύργια. Όμως, εμείς οι συνδικαλιστές πολυεύνομο εξίσου ενάντια σ' αυτό, που αποτελεί την πιο μεγάλη απειλή για τους εργαζόμενους. Τον πόλεμο! Η Γερμανίδα συνδικαλιστριάδα είχε δώσει όταν είπε ότι «καθαρίστε πάνω σε μια μορφοποιημένη». Πρέπει να μετοδομούμε αυτό το μήνυμο στην εργατική τάξη της Ευρώπης».

τι «αντικαθίστα των ταξικών συνδικαλιστικών δυνάμεων στην Ευρώπη είναι σήμερα αναγκαίο περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή. Όσο βαθύνει η καπιταλιστική κρίση, όσο θα εντείνεται η επίθεση, τόσο θα μεγαλώνει και η διασπορά στην εργαζομένη Ανάγκη - τονίζει το ΠΑΜΕ - αυτή η διασπορά να μετατραπεί σε αγωνιστική δράση και πλατιά κινητοποίηση, με προσυντονισμό που θα αφοριστεί την κυριαρχία του κεφαλαίου και της πολιτικής δυνάμεις που το υπηρετούν. Γιατί σήμερα δεν αρκεί η κριτική των πιο ακραίων μορφών της νεοφιλελεύθερης επίθεσης και, βέβαια, η λυσή των προβλημάτων δεν βρίσκεται στην αλλαγή του τρόπου διοίκησης του υπάρχοντος συστήματος.

Στα πλαίσια αυτά δεν πρέπει να υποστηρίξει τα γεγονός ότι σοσιαλδημοκρατικός κυρίως δυνάμεις επαγγελματιών να στενώνουν τα όρια των κινήματων να τα γερασώνουν, ώστε οι διεκδικήσεις να μην λαμβάνουν ροπή στο να ανατραπεί και αναστρεφτεί χωροτόπια».

Παρανοήσιμα είναι τα «βασικά μέτρα πάλης», όπως οι ταξικές δυνάμεις μπορούν να συντονί-

σουν τη δράση τους, το ΠΑΜΕ επικεντρώνει την προσοχή του στην αντιιμπεριαλιστική πάλη και στο αντιπολεμικό μέτωπο στην υπεράσπιση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών. Ιδιαίτερα βάρος πρέπει να δοθεί στους αλλοδαπούς και τους οικονομικούς μετανάστες, καθώς αυτοί γίνονται «κατακείμενοι» της πιο ταξικής εκμετάλλευσης. Το ταξικό κίνημα πρέπει να παλέψει για την προμηθευτική υλοποίησή τους, να ενταχθούν στο αμειψόνο, να πάρουν μέρος στη δράση του συνδικαλιστικού κινήματος και να αποκτήσουν την αγώνισμα για όλους τους εργαζόμενους οι νόμοι, οι συλλογικές συμβάσεις, τα μεσοβίτια και ασφαλιστικό δικαίωμα.

Παράλληλα, μέτωπο απειροπληθών και συντονισμού αποτελούν οι ιδιαιτεροτήτες των δημοσίων οργανισμών και επιχειρήσεων, οι εργασιακές σχέσεις, το αίτημα για 35ωρο, με νοσήμια εργασία και επίταξη αποχώρηση τη μέρα, οι μισθοί και οι συντάξεις, η Κοινωνική Ασφάλιση, η Υγεία και η Πρόνοια, τα εργατικά σπληνματα και οι συνθήκες εργασίας, η δημόσια «δουλειά Παιδεία» ο Πολιτισμός.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
 Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ. 0105243.785
 ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
 Γρ. Αυξάντων 12, Α. Πωλητή
 Διευθύνεται από Επιτροπή
 Φωτοσχεδιασμού - Εκτύπωση:
 Τυποσκηνοτική ΑΕ, Λεωκίας 134, Κρουνηρί Αττικής

Όχι σε δικηγόρους
 Συνδικαλιστές.
 Πολλές φορές απειθυμούνται σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.α., που μας αφορούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπηθούν είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώσουμε δικηγόρους και κομμά κομμά και κάποιους ασέτους στο κάρτενο, που μας βλάζουν σε περίπτωση.

Αλλαγή διευθυντή
 Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» παρα ταχυδρομικά σε όρους συνδρομητών το Σωματείο έχουν δώσει τη διεύθυνσή τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερωμένοι για τη νέα διεύθυνση το Σωματείο, ώστε να παίρνω την εφημερίδα.

Ιδιαίτερα καρποφόρα αποδείχθηκε - και το έτος 2000 - για τα κέρδη των βιομηχανών, η αντιλαϊκή οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη, η οποία διένειμε και αναδιένειμε τον πλούτο της χώρας προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Το βεβαίως και τα επίσημα στοιχεία των μεγάλων βιομηχανικών (ΑΕ και ΕΠΕ) επιχειρήσεων, που δημοσιοποιήθηκαν στην πρόσφατη ετήσια γενική συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ). Δίκαιος, αυτή η πολιτική απόσπα, από τη μια, τα ειση-

μένα της ηγεσίας του ΣΕΒ και άλλων φορέων και ιδρυμάτων που υπηρετούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και, από την άλλη, την αυξανόμενη οργή και δυσφορία των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Σύμφωνα με την ειδική έκδοση του ΣΕΒ («Η ελληνική βιομηχανία κατά το έτος 2001»), τα επίσημα κέρδη των μεγάλων βιομηχανικών επιχειρήσεων (κερδοφόρων και ζημιωμένων), μορφής ΑΕ και ΕΠΕ, έσπασαν το 2000 και το φράγμα των 800 δις. δραχμών. Συγκεκριμένα,

διαμορφώθηκαν σε 800,1 δις. δραχμές, από 747,3 δις. δραχμές το 1999, καταγράφοντας αύξηση 7,1% ήτοι 52,8 δις. δρχ. Το ποσοστό αύξησης των καθαρών κερδών των βιομηχανών το 2000 ήταν και πάλι πολύ μεγαλύτερο, τόσο από το ρυθμό αύξησης του επίσημου πληθωρισμού (3,2%), όσο και από τις ονομαστικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις (κλιμακώθηκαν μεταξύ 2 και 3%).

ΤΟ 2000 ΤΑ ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΞΕΠΕΡΑΣΑΝ ΤΑ 800 ΔΙΣ. ΔΡΑΧΜΕΣ

Να γιατί οι πολίτες «παισι καλά» η οικονομία

Τα πλούσια για τους μεγαβιομηχανικούς «αέθρι» οικονομικά πολιτικής της κυβέρνησης Σημίτη είναι ιδιαίτερα εμφανή, αν συγκρίνουμε κανείς την κερδοφορία των βιομηχανικών επιχειρήσεων με ορισμένα άλλα βασικά μεγέθη τα τελευταία χρόνια.

Ενδεικτικά, θα αναφερθούμε ότι το 2000, συγκριτικά με το 1993 που το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την κυβερνητική σκυτάλη από τη ΝΔ,

Πρώτον, τα επίσημα καθαρά κέρδη των κερδοφόρων και ζημιωμένων βιομηχανικών επιχειρήσεων αυξήθηκαν σχεδόν 5 φορές! Από 161,8 δις. δραχμές που ήταν τα καθαρά κέρδη το 1993, εκτινάχθηκαν το 2000 στα 800,1 δις. δραχμές. Αύξηση, δηλαδή, κατά 394,5%, ήτοι κατά 698,3 δις. δραχμές.

Δεύτερον, η όξιν των πωλήσεων των βιομηχανικών επιχειρήσεων αυξήθηκε μόλις κατά 123,4% και ανήλθε στα 12,374 δις. δραχμές από 5.540 δις. δραχμές το 1993.

Τέτον, ο πληθωρισμός, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ, αυξήθηκε κατά 53%, ενώ το πραγματικό ετήσιο κοινό ζωής για τα μετρίκα λαϊκά στρώματα αυξήθηκε πολύ περισσότερο, καθώς οι αναμισθισμοί σε είδη πρώτης ανάγκης ήταν πολύ πάνω από το μέσο ποσοστό αύξησης του γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή.

Πέτον, η φορολογία στα κέρδη των βιομηχανικών επιχειρήσεων αυξήθηκε κατά 229%. Το γεγονός ότι το ποσοστό αύξησης των φθών στα κέρδη, είναι σχεδόν το μισό του ποσοστού αύξησης των κερδών, οφείλεται κατά κύριο λόγο στις φορολογικές ελαφρύνσεις για το κεφάλαιο, που θέσπισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Να σημειωθεί, ακόμα, ότι οι φορολογικές στα κέρδη, ανεκτήθηκαν δραματικά στη Δεξιά 2001-2002 και θα εμπεδωνθούν παραπέρα το 2003 με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, που φιλοδοξεί να καταφέρει να αντεντάξει φορολογίες των κερδών μεγάλων επιχειρήσεων στο -20-25% με πρόσημο την ανταγωνιστικότητα.

Έκτον, το κατατόπιο μισθολογικό - όπως αυτό καθορίζεται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας - διαμορφώθηκε στο β' εξάμηνο του 2000 σε 6.988 δραχμές. Ήταν δηλαδή αυξημένο συγκριτικά με το 1993 (που το κατατόπιο μεροκάματο ήταν 4.411 μισθολογικά) κατά 58,4%. Στο ίδιο ποσοστό περίπου - με μικρές αποκλίσεις - κινήθηκαν και οι ονομαστικές αυξήσεις μισθών και συντάξεων που δόθηκαν στο σύνολο της οικονομίας (δημοσίου και ιδιωτικού τομέα) με την εσοδικτική πολιτική της κυβέρνησης και της κλιδικής συμβατικής εργαίας. Αν μάλιστα πάρουμε υπόψη η κατάργηση του επιδόματος γάμου και στους δύο αυτών (ίσχυει από το 1993), οι αυξήσεις των ασφαλιστικών εισοδημάτων το κοινοτικό μεσο-φορολογικό και η δραστηριότητα των δαπάνων κοινωνικού χαρακτήρα που φιλοδοξούν από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και τέθηκαν σε εφαρμογή στα τελευταία 7 χρόνια, τότε η ονομαστική αύξηση των μισθών

Στα 7 χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, τα κέρδη των βιομηχανικών αυξήθηκαν 395%, το κατώτατο μεροκάματο αυξήθηκε 61% και ο επίσημος πληθωρισμός 53%

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΕΠ ΤΖΙΡΠΟΥ - ΚΕΡΔΩΝ - ΜΙΣΘΩΝ κ.λπ.

(σε εκατ. δραχμές)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
ΑΕΠ(1)	100,0	102,8	105,0	107,9	111,7	115,8	119,9	123,1
Πωλήσεις(2)	5.540,0	6.142,0	7.227,0	7.738,0	8.835,0	9.399,0	10.133,0	12.374,0
Καθαρά κέρδη(3)	161,8	247,4	354,4	393,0	402,3	527,5	747,3	800,1
Μερίσματα	96,5	110,2	136,5	150,8	166,7	206,4	234,4	290,8
Φόροι κ.λπ.	85,7	102,8	125,8	138,3	166,1	197,7	241,6	281,8
Πληθωρισμός(4)	100,0	110,9	230,8	130,6	137,9	144,5	148,2	152,9
Κατώτατο μεροκάματο(5)	4.411,0	4.934,0	5.338,0	5.753,0	6.195,0	6.482,0	6.703,0	6.988,0

ΠΗΓΗ: Επεξεργασία στοιχείων ΣΕΒ (για κέρδη, πωλήσεις, μερίσματα και φθών βιομηχανικών επιχειρήσεων ΑΕ και ΕΠΕ) από την έκδοση «Η ελληνική βιομηχανία το 2001» και Τραπεζα της Ελλάδος (μετρώβη) ΑΕΠ, βασικό μετροκόπι, πληθωρισμός.

1. Πραγματική αύξηση ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, με περίοδο βάσης 1993=100 μονάδες.

2. Η εξέλιξη ΑΕΠ, κερδών, μερισμάτων, φθών είναι σε ονομαστικές τιμές, όπως και η μεταβολή 1993-1999.

3. Το βασικό - κατώτατο - μεροκόπι όπως διαμορφώθηκε το Δεκέμβριο κάθε έτους με βάση τις ονομαστικές αυξήσεις που προκύπτουν από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

και συντάξεων είναι πολύ μικρότερη από την πληθωρισμό.

Εκτον, το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν - δηλαδή η «πίτα» του ΑΕΠ που παράγεται από το σύνολο των τομέων - αυξήθηκε κατά 25%. Από το τελευταίο αμείνω, δηλαδή την αύξηση του ΑΕΠ κατά 25%, είναι ολοφάνερο ότι η Ελλάδα στα τελευταία 7 χρόνια έγινε πληθωριστική κατά 25%, αφού η «πίτα» του ΑΕΠ, από 100 μονάδες που ήταν το 1993, μεγάλωσε κατά 25 μονάδες φτάνοντας το έτος 2000 στις 125 μονάδες. Είναι αλήθεια, επίσης, ότι μερβόπων και τα ελλειμμάτια να το επίπκτια και ο πληθωρισμός. Αυτό σημαίνει πως έχουμε βελτίωση της οικονομίας, τουλάχιστον στα συγκεκριμένα μεγέθη. Άρα, έχω δικαίωμα ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, ο οποίος - επικολομίζοντας το ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ που τα τελευταία χρόνια είναι υψηλότερος από το μέσο ρυθμό ανάπτυξης της ΕΕ - λέει πως με την εφαρμογή ΑΕΠ «οικονομία πια καλά», αφού χάρη του το χρόνο μεγάλωνει ο εγχώριος πλούτος.

Πρόβλεπώντας συχνά - πυκνά το επιχείρημα ό-

τι «οικονομία πια καλά», ο πρωθυπουργός και άλλα κομματικά και κυβερνητικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ παίζουν στην ουσία με τις λέξεις, προσπαθώντας να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι αφού η οικονομία πια καλά, πια καλά και όλα οι Έλληνες (εκμεταλλεύτες και εκμεταλλεζόμενοι), δηλώνουν περήφανοι, ο πρωθυπουργός, επαπαύ στην Ελλάδα «ευρισμένοι οι αθρόοι» - ορισμένοι, όχι όλοι - και κινεί πως βέλπεται ότι παράλληλα με την ευμάρεια των ανθρώπων «υποφέρουν όλοι και περισσότερο ανθρωπότητα» (εργάζομενοι, ανταλλάσσον, ανερχοί κ.λπ.).

Ο πρωθυπουργός και το επίπκτιο του αποσιωπεί όπως ο θάλαρος το λβάνι, να πουν ποιο κριτήριο είναι το οποίο από τον αυξανόμενο πλούτο της χώρας και την όπια βελτίωση παρουσιάζουν ορισμένα άλλα βασικά μεγέθη της οικονομίας.

Αυτό που βέζει ο πρωθυπουργός και το οικονομικό επίπκτιο της κυβέρνησης του - που πιπιλάνε συνεχώς την καρμάλια επί η οικονομία πια καλά - το λέγει τα επίσημα στοιχεία του ΣΕΒ, των τραπεζιών, της Στατιστικής Υπηρεσίας, της

Εurostat κ.λπ. με τη δική τους «ακρίβη γλώσσα των αριθμών». Όλα τα επίσημα στοιχεία βεβαίως πως η οικονομία πια καλά, αλλά μόνο το μεγάλο κεφάλαιο (τους μεγαβιομηχανικούς τους τραπεζίτες, τους μεγαλέμπορους, τους εφοπλιστές, που βλέπουν τα κέρδη τους να απογειώνονται σε όλο και υψηλότερα επίπεδα.

Αντίθετα, για τους πραγματικούς δημοφιλούς του αγρότιο πλούτου - δηλαδή τους εργαζόμενους μισθωτούς, ανταλλάσσοντες ανήρτες αυτοπροσολομίζοντες ΕΒΕ κ.λπ. - αυτός που γιάνουν με το μισθό τους την «καλέστρα» Ελλάδα, η οικονομική κατάσταση πια από το κακό στο χειρότερο. Σ' αυτό αντιπληρώνω, ορισμένα άλλα μεγέθη της οικονομίας, όπως η αύξηση της ανεργίας και του αριθμού των ανέργων και αποποπώτων, του ποσοστού και του αριθμού των Ελλήνων που ζουν κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας, η υποκατάσταση των νοικοκυριών στις τραπεζές με υπερωμιστικά και άλλα δείκτα κ.λπ.

Όλα αυτά δείχνουν πως ο αυξανόμενος πλούτος της χώρας - που παράγεται από τους εργαζόμενους μετατρέπεται με την εσοδικτική, τη φορολογική και τη γενικολογική οικονομική πολιτική της κυβέρνησης - σε κέρδη και υπερέκδο για τους μεγαβιομηχανικούς και την γλιόφια του πλούτου. Το ότι οι εργαζόμενοι δεν παίρνουν ούτε καν ψωμίνα από τα μεγάλων ή «πίπκτιο» του ΑΕΠ, επιβεβαιώνεται και από το ότι η αναποπώτις τους δύναμη (μια και το βιοκότι τους ερηπίζοι, αν δεν έχει έρθει, στην καλύτερη περίπτωση, να παραμείνει καθήλωνμένη στα επίπεδα του 1993).

Ο πρωθυπουργός και πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Κ. Σημίτης, που για μια ακόμη φορά περριπατενική για τους υψηλούς μισθούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, έκρινε ακούσιο να κάνει και μια «δευκάτωμα». Είπε, κι αυτό είναι αλήθεια, πως «η ανάπτυξη βέζει διαχεύεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα... είναι προαρκτική και κατακόπι ομείν. Ξυμνήτα η φτώχια πως το έβνο. Ανάπτυξη τον σπομιοτισμό σε εθνική όξια. Προαγει τον προαπτετισμό. Τότε η κοινωνία γίνεται εύκοπι και επιρριπές σε ακριβες πολιτικές και κοινωνικές επιλογές». Μόνο που αυτό ήταν το πρόκλιμα για την προώθηση αυτής της πολιτικής «η ανάπτυξη βέζει διαχεύεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα... είναι προαρκτική και κατακόπι ομείν». Αλλά η γάλα λαϊκά στρώματα ως προς τις προαπτες του, πεινάτον τους ότι δέπν η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης που διασφαλίζει υψηλούς μισθούς ανάπτυξης «επαι προαρκτικός ομείν» (ή άρα θα ωφελεί και η ΑΕ). Στον πρώτο πρόκλιμα και όλους τους βιοακότις της τάξης ουαρενίας, που προβάλουν ποσότητα δέπνητα τη κλημιά, ο λόος - έχοντας στο νου του τη ληκία πορμωία - από πίσω να δεν τρωει η σε νοείδα κι αν κακός - σπανάται με τους φθώνες του για την αναποπώτις αυτής της πολιτικής που οδηγεί σε εργατικό μεροκόπι.

Πενήντα επτά χρόνια μετά την Αντιφασιστική Νίκη των Λαών, αυτό που επιδιώκεται να αποκρυφτεί είναι το αδιάρρηκτο γεγονός ότι αυτή η νίκη ήταν αποτέλεσμα, κυρίως, της δράσης της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά η προσημαστική ζεληθούσα από τα πεδία των μαχών. Και αν τότε κανείς δεν ήταν σε θέση να την αμφισβητήσει, σήμερα αυτό ουδόλοως αναφέρεται, πολύ περισσότερο που υποβαθμίζεται από την επίσημη ιστορία αυτή η ίδια η σημασία της Αντιφασιστικής Νίκης.

Η γερμανική συνθηκολόγηση

Ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος για την Ευρώπη τελειώνει 9 Μαΐου του 1945, 43 λεπτά μετά τα μεσάνυχτα ή αλλιώς την 043 π.μ., όταν οι στρατιωτικοί εκπαιδευμένοι της χιτλερικής Γερμανίας ενόπιον των αντιπροσώπων της αντιφασιστικής συμμαχίας υπέγραψαν την Πρόδη Συνθηκολόγηση άνευ όρων της χώρας τους. Η υπογραφή της Πρόδη Συνθηκολόγησης έγινε στην αίθουσα της στρατιωτικής σχολής μηχανικού, στο παλιό Κάρλσφρατ του Βερολίνου. Από γερμανικής πλευράς παραβρέθηκαν οι πληρεξούσιοι της Ανώτατης Γερμανικής Στρατιωτικής Διοίκησης, στρατάρχης Κάτελ, ναύαρχος Φρίντερμυρμυρ και ο στρατάρχης της Αεροπορίας Στουμπφ.

Εκ μέρους των χωρών της αντιφασιστικής συμμαχίας παρόντες ήταν Από μέρους της ΕΣΣΑ ο στρατάρχης Γ. Κ. Ζούκοφ, από μέρους της Αγγλίας ο στρατάρχης της Αεροπορίας Α. Τέννερ, από τις ΗΠΑ ο στρατάρχης Κ. Σπάρτς και από μέρους της Γαλλίας ο στρατάρχης Ντε Λατρ ντε Τασσί. Την τελετή της γερμανικής συνθηκολόγησης παρακολούθησε ο τότε Σοβιετικός υφυπουργός Εξωτερικών Α. Γ. Βιόνινο, καθώς και πλήθος δημοσφαιρών και φωτορεπόρτερς από την ΕΣΣΑ και τη Δύση.

«Είμαι, οι αντιπροσώποι της Ανώτατης Διοίκησης των Σοβιετικών Ενόπλων Δυνάμεων και της Ανώτατης Διοίκησης των συμμαχικών στρατευμάτων — είτε ο στρατάρχης Ζούκοφ ενομούδοτημμένα από τις κυβερνήσεις των αντιφασιστικών ουσιαστικά να δεχτούμε την άνευ όρων παράδοση της Γερμανίας από τη Γερμανική Στρατιωτική Διοίκηση Καλέστατε στην αίθουσα τους αντιπροσώπους της Γερμανικής Γενικής Διοίκησης».

Μόλις η γερμανική αντιπροσωπεία μπήκε στην αίθουσα, ο Ζούκοφ ζήτησε να πληροφορηθεί αν οι άνω Λαών Γερμανία στρατιωτικοί είχαν έρσησδοθήσει να υπογράψουν τη συνθηκολόγηση. Κι όταν αυτό επιβεβαιώθηκε, άρχισε η διαδικασία της υπογραφής. Πρώτος υπέγραψε ο στρατάρχης Κάτελ, και στη συνέχεια ακολουθούσαν οι στρατάρχες Στουμπφ και ο υφυπουργός Φον Φρίντερμυρμυρ. Τώρα να ο πόλεμος είχε τερματιστεί και τυπικά.

Στο πρώτο της άρθρο, η Πρόδη

9 ΜΑΗ 1945

Η Αντιφασιστική Νίκη των Λαών

Μέρα μνήμης και φρονηματιού

Μάης 1945: Η κόκκινη σημαία ανεμίζει στο Βερολίνο

Συνθηκολόγηση δεν άφηνε περιθώρια παρερμηνείας. Εγγραφε: «Ο κάτωθι υπογεγραμμένος, ενεργώντας εξ ονόματος της Γερμανικής Ανώτατης Διοίκησης, συμφωνούμε με την άνευ όρων παράδοση όλων των ενόπλων δυνάμεών μας κατά την, θάλασσα και αέρα, καθώς και όλων των δυνάμεων που βρίσκονται τόσο υπό τη γερμανική διοίκηση, προς την Ανώτατη Διοί-

κηση του Κόκκινου Στρατού και ταυτοχρόνα προς την Ανώτατη Διοίκηση των συμμαχικών εκστρατευτικών δυνάμεων».

Η θυσία του σοβιετικού λαού

Το πρώτο της 9ης Μαΐου, ο πόλεμος για την Ευρώπη ήταν παρελθόν. Ένα φρικαστικό παρελθόν, που όσο μεγά-

στρεφαν στη σοβιετική η 1.710 πόλεως και καμπατόεις, έδειξαν και ξεφραμίσαν πάνω από 70 χιλιάδες χωριά, κατεστραμμένα 32 χιλιάδες περίπου βιομηχανικά εργοστάσια, 65.000 χιλιάδες μέτρα σιδηροδρομικές γραμμές, λιχστεσαν 98 χιλιάδες κολλέζ, 1.876 οσάφω, 2.890 μηχανοσρακτερικούς σταθμούς.

Το συνολικό ύψος των υλάκων ζήμιών από το Β Παγκόσμιο Πόλεμο σε όλη αφορά τις ευρωπαϊκές χώρες ανέρχεται στα 280 δισεκατομμύρια δολάρια, εκ των οποίων τα 128 δισεκατομμύρια δολάρια αναλογούν στην ΕΣΣΑ. Αν τώρα ό αυτό το ποσό προστεθούν και τα 357 δισεκατομμύρια δολάρια που είναι οι σοβιετικές πολεμικές δαπάνες, τότε προκύπτει ότι ο Β Παγκόσμιος Πόλεμος σκότισε στην ΕΣΣΑ το κολλοσάιο ποσό των 485 δισεκατομμυρίων δολαρίων, δηλαδή ένα ποσό αρκετά μεγαλύτερο απ' αυτό που δαπάνησαν ΗΠΑ, Αγγλία και Γαλλία μαζί.

Πρέπει, τέλος, να αναφερθεί και μια άλλη κατηγορία σταθίων του Β Παγκόσμιου Πόλεμου, που δείχνει την προσφορά της ΕΣΣΑ στην Αντιφασιστική Νίκη. Συγκεκριμένα, στις μάχες που έγιναν στο σοβιετογερμανικό μέτωπο η χιτλερική Γερμανία έχασε το 80% της δύναμης της. Από τις 22/6/1941 που τα ναζιστικά στρατεύματα εισέβηλαν στην ΕΣΣΑ έως τις 9/5/1945, στο Ανατολικό Μέτωπο καταστράφηκαν ή αχμαλωτίστηκαν 607 γερμανικές μεραρχίες, αθιώς που είναι τριπλάσιος έως και τετραπλάσιος σε σχέση με τις απώλειες των ναζ σε όλα τ άλλα μέτωπα είτε στη Βόρειο Αφρική, είτε στην Ιταλία, είτε στη Δυτική Ευρώπη.

Αν σημειώνουμε την προσφορά της ΕΣΣΑ για την επίτευξη της Αντιφασιστικής Νίκης, δεν το κάνουμε για να μεμψοοούμε τη θυσία των υπολοίπων λαών για την επίτευξη του κοινού σκοπού, που ήταν η συντριβή του φασιστικού αξίνα. Αλλά, ένας λαός που προετοστάτμε για τη συντριβή του φασισμού ή αναδείχτηκε ανάμεσος στους πρωταγωνιστές θυσιών στην Ευρώπη και γενικότερα στον κόσμο είναι ο ελληνικός λαός. Η ιδιαίτερη αναφορά στην ΕΣΣΑ έχει να κάνει με το γεγονός ότι χωρίς τη δική της προσφορά θυσιών, είναι αμφίβολο αν τελικά θα υπήρχε Αντιφασιστική Νίκη και απόλυτως βέβαιο πως αν η νίκη αυτή γινόταν κατορθωτή, θα ήταν ποιστικά διαφορετική απ' ό,τι τη γνωρίζουμε. Οι ελευθερίες που γνώρισαν οι λαοί σε Ανατολή και Δύση μετά τον πόλεμο ασφαλώς δεν θα υπήρχαν ή θα υπήρχαν στο ελάχιστο, αν απομαύαζε από το ιστορικό μεταπολεμικό προσκήνιο η αχμή Σοβιετική Ένωση που γινώριζαμε. Η σημερινή άνοση της επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές. Αλλά κι αν ακόμη τα πράγματα δεν είναι όπως τα περιγράφουμε, ποσος μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι χωρίς την ΕΣΣΑ ή πτω του φασιστικού αξίνα θα καθυστερούσε δραματικά και το κόστος θα ήταν αυστηρότερα τερασίο, σε σχέση με αυτό που γνωρίζουμε, για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Σε αθήματα του Γρηγόρη Λαμπράκη

Η τον μια Μαραθώνα Πορεία που τα είχε όλα: Προτομή, για τα τελευταία χρόνια, μαζήματα, μια που ξεκίνησαν από τον Τυμβό και πάλι πάνω - κάτω ειρηνόδρομο από τους αντίστοιχους περασούς. Διεθνή διάσταση, με τη συμμετοχή ο αυτών των εκπροσώπων των ευρωπαϊκών κινήσεων ειρήνης, που συμμετείχαν στο Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ειρήνης Παλιού τραγούδι, ανθήματα που εξελίσσονται σε αντιιμπεριαλιστικά ξεσητάσματα, όπως αυτά εδώ από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας, την ισραηλινή και αμερικανική προέβια. Η σε «κρυφή» διαπραγμάτευση ενόστω στον αποκλεισμό που τα ΜΜΕ έχουν επιβάλει στις εκδηλώσεις του «αντιιμπεριαλιστικού μήνα Μάη», όπως εδώ από το κτίριο της ΕΡΤ, και έναν ήλιο απόρροιας ζεστό, να τουρουράζει κυριολεκτικά τους αγνοηστές της ειρήνης, μεγαλώνοντας και το πείσιμα τους να τον «κινούσαν» και να φτάσουν στο τέρμα: Στην πλατεία Συντάγματος.

Κι ενώ χιλιάδες άλλοι έχουν κατακλιθεί το χωρό εδώ από τον Τυμβό και... παίρνουν θέση

Ο Μπάμπης Παπαδόπουλος συνοδοιπόρος του Γρηγόρη Λαμπράκη, στην πρώτη Μαραθώνα Πορεία, μαζί με τους γιοι του

Μετά τη Νέα Μάκρη, οι διαδηλωτές παίρνουν το δρόμο προς το Πικέρμι, χωρίς να έχουν ούτε στήλη τον πόλεμο, τα ανθήματα, τα «παράποστα» ενός προς τον άλλον, τις αλληλέθρες αναμεταξύ τους για το παρόν και το μέλλον του αντιιμπεριαλιστικού κινήματος στη χώρα μας.

«Οι πάρημε κι οι βία, δε γυρίζει παρά μόνο με τη βία», γράφει στη ζωγραφιά του ο Ισάκ Αγιώτης Ακασού, μέλη της Α' Αντικύβη στη Ραμάδα. Η ζωγραφιά απεικονίζει μια ομάδα που έχει πάρει αγκαλιά το παιδί της και προσπαθεί να προστατεύσει από τις σφαίρες των Ισραηλινών στρατιωτών. Ένας άλλος μαθητής της Ε. Δημοτικού στη Βιθήκη, ο Αλίο Μαζιμούτ Σαλίμ, υπογράφει: «Πλάσθησαν έναν πατριό - Εξέτα το ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια». Έξω από το κτίριο της κρατικής τηλεόρασης, το κίνημα ειρήνης καταγγέλλει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όχι μόνο για τη μη πρόβληση σημαντικών γεγονότων, αλλά και για τις επαναλαμβανόμενες προσπάθειες αποπροσανατολισμού του ελληνικού λαού.

Θερμή και αγωνιστική ήταν η υποδοχή που επιφυλάσσει στους μαραθωνοδρόμους στην Αγία Παρασκευή και αρκετός ο κόσμος που από εκεί

και πέρα συνέχισε με την πορεία, ενώ θερμότες κι ερωματικότες είναι και οι συνθήκες του κόσμου που συναντάται με τους αγωνιστές της ειρήνης, των χερουκισμάτων και το «μάρτυρ» μέσα από περασικά αυτοκίνητα, από πεζοδρόμια και μπαλκόνια.

Εξοκείνη και πάλι Βροχή τα ανθήματα εδώ από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας: «Οι φωνάροι είναι του λαού» μια φωνή από τη γωνία δεν έχουνε δουλειά... «Ο κούσας χερουκιστεί από το πεζοδρόμιο κι αντάμα στο το Σώμα της πορείας, η οποία φτάνει στον επόμενο σταθμό της: Την ισραηλινή προέβια. Η αλληλεγγύη στο ματωμένο και κλέφρα αναζώνονο παλαιστινιακό λαό έδωσε το στήγμα της ασητής Μαραθώνας Πορείας κι αυτο δεν μπορούσε παρά να εκραματεί και με μια σύντομη στάση διαμαρτυρίας στη ζωσμένη από αστυνομικές δυνάμεις ισραηλινή προέβια.

Μετά, σειρά είχε η αμερικανική προέβια. Φωνιάδες των λαών Αμερικής, μια φωνή από τη γωνία δεν σκουτά, δίνα το παλιό της πορείας που όλο και πικιώνει. Εκεί, μπροστά από το σμήλο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, εσθιθηκαν και τους μαραθωνοδρόμους οι αγνωστές του «Ευρωπαϊκού Φόρουμ για την Ειρήνη», που ουνεβιάστη στην Αθήνα. Σύντομο χαιρετισμό απηρόβια στους διαδηλωτές ο προέβρας του, ναύαρχος Ερμής Ζαλιγγίς κι όλοι μαζί ψωψών τα πανό τους και ξεκίνησαν για την τελική ευθεία, την κατάληξη της πορείας στην πλατεία Συντάγματος.

της, ενώ χιλιάδες άλλοι έχουν κατακλιθεί το χωρό εδώ από τον Τυμβό και... παίρνουν θέση

Ο Μπάμπης Παπαδόπουλος συνοδοιπόρος του Γρηγόρη Λαμπράκη, στην πρώτη Μαραθώνα Πορεία, μαζί

με τους γιοι του μάρτυρα, Γιώργο και Γρηγόρη, προπεροούνται στη μεγαλύτερη Μαραθώνα Πορεία των τελευταίων ετών, κρατώντας συμβολικά τη δάδα της ειρήνης. Οι χιλιάδες αγνωστές τους ακολουθούν.

Ατυχήματα στην οικοδομή

Αθήνα

1. Ο συν. Βούλαρης Γιώργος, 51 χρόνων, στις 19/4/2002, τραυματίστηκε σοβαρά στο κεφάλι και τη μέση μετά από πτώση. Ο συνάδελφος δούλεψε για λογαριασμό της εταιρείας ΑΝΦΑ-ΜΠΕΤΟΝ στη Δ. Εργολαβία στο εργοστάσιο του Ολυμπιακού Χωριού. Επέπεσε το στήμημα την ώρα που τοποθετούσε σπύρο οπλισμό σε κολόνα (μονάδα), με ανώτερη παρέα μεταρσίσιών, όταν η δούλεψα που έκανε απαιτούσε σπύρο δόπεδο και προστάτευε κινηθλάματα, κάτι που παντελώς έλειπε και οι συνάδελφοι βροκόσαν κυριολεκτικά στον αέρα.
2. Ο συν. Επαύξ Λαμπράκης, στις 24/4/2002, τραυματίστηκε από ηλεκτροπληξία. Ο συνάδελφος δούλεψε ως υπεργολάβος για την εταιρεία ΑΤΤΙΚΑΤ σε τμήμα της Αττικής Οδού, στον Ασπρόνησο. Έπεσε το ατύχημα την ώρα που χειριζόταν την πράσα.
3. Ο συν. Λαγανάς Αντωνίου, 31 χρόνων, στις 26/4/2002, τραυματίστηκε βαριά. Ο συνάδελφος δούλεψε με την ειδικότητα του σοβατή στο Ολυμπιακό Χωριό στην Α' Εργολαβία.
4. Ο συν. Αλίο Χάμιτ Ιμπραήμ, 28 χρόνων, στις 27/4/2002, τραυματίστηκε βαριά. Ο συνάδελφος δούλεψε με την ειδικότητα του σοβατή, στο εργοστάσιο του Ολυμπιακού Χωριού, στο χωρό της Α' Εργολαβίας όταν έπεσε από το δεύτερο όροφο της οικοδομής.

5. Ο συν. Μαρωνίτης Λεάνδρος, 29 χρόνων, στις 30/4/02, σκοτώθηκε. Ο συνάδελφος δούλεψε στο εργοστάσιο του Ιπποδρόμου στο Μαρκόπουλο. Παρασυρόθηκε από φορτηγό και ακοτώθηκε στο χώρο εργασίας του.
6. Ο συν. Ιβέρη Βασιλέης, 45 χρόνων, στις 10/5/2002, σκοτώθηκε. Ο συνάδελφος εργολάβος για λογαριασμό της εταιρείας «ΘΕΜΕΛΙΟΔΟΜΗ» στη Ζ' Εργολαβία στο Ολυμπιακό Χωριό. Βρήκε φρεκό θάνατο ότε τον ανέβηκε το σιλό μεταφορής, ταιμέντο πάνω στο φορτηγό. Ο άτυχος συνάδελφος άρρισε πίσω το νύο παιδικά.
7. Ο συν. Μπούρας Αναστάσιος, 29 χρόνων, στις 18/5/2002, τραυματίστηκε βαριά μετά από πτώση. Το στήμημα συνήθε σε ενεργειακή πολεοκτακία στον Τυμβό. Ο συνάδελφος έπεσε από μεγάλο ύψος στον αυθιμένο οροσάτω του ανελκυστήρα. Με την επίβλεψη της Πυροσβεστικής ο συνάδελφος απεγκλωβίστηκε και μεταφέρθηκε στο «Τάντα».
8. Ο συν. Γάργαλος Σ., 56 χρόνων, στις 20/5/2002, σκοτώθηκε. Ο συνάδελφος δούλεσε σε ανεργιστική οικοδομή, στο Ν. Ηράκλειο, στην οδό Πενιτέλης 3. Ο άτυχος συνάδελφος έπεσε από το Β' όροφο της οικοδομής.

9. Ο συν. Φρίταλος Χρήστος, 51 χρόνων, στις 11/6/2002, τραυματίστηκε από πτώση. Ο συνάδελφος κατά τη διάρκεια της εργασίας του έπεσε και χτύπησε στην άσφαλτη ωμοπλάτη. Μεταφέρθηκε και νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο της πόλης.

Πύργος

10. Ο συν. Φρίταλος Χρήστος, 51 χρόνων, στις 11/6/2002, τραυματίστηκε από πτώση. Ο συνάδελφος κατά τη διάρκεια της εργασίας του έπεσε και χτύπησε στην άσφαλτη ωμοπλάτη. Μεταφέρθηκε και νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο της πόλης.

Τρίκαλα

11. Ο συν. Οικονομίου Κώστας, 59 χρόνων, στις 17/5/2002, σκοτώθηκε. Ο συνάδελφος δούλεψε για λογαριασμό της εργοληθικής εταιρείας «Κ. ΜΠΑΛΑΦΑΣ» στο εργοστάσιο της «ΚΡΕΤΑ ΦΑΡΜ» (πρώην ΕΛΑΒΙ), στα Μεγάλα Καλύβια Τρίκαλων, όπου η εν λόγω εταιρεία ανέβηκε την κατασκευή της χερουκιστικής μονάδας της επιχείρησής. Την ώρα που ο συνάδελφος εκτελούσε εργασίες καθαρισμού σε νεοανεγέρμενο τμήμα της μονάδας, γλιστρήσε και κερρώθηκε σε αδεδροβέργες. Ο άτυχος συνάδελφος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Τρίκαλων, όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του.

Θεσσαλονίκη

12. Ο συν. Ματζής Ζωρζής, 51 χρόνων,

Στη μνήμη του αγωνιστή Ζήνωνα Τζατζάρη

Είμενε πρώιμο από κοντά μας στο 56 του χρόνια, ο συνάδελφος οικοδόμος, ο αγωνιστής συνδικαλιστής, ο συγροφός Ζήνων Τζατζάρης. Η ανουσία του μένο μόνο και βλοήμη την οικογένεια του, αλλά και όλο τον κλάδο των οικοδομικών εργαζώνων.

Ο συγροφός Ζήνων ήταν ακούρατος αγνωστής του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, πρωτοπόρος, επαναστάτης. Η ομβήλη του στην ιδρώση, στο δυναμισμό και την αγωνιστική κατατεύχη του Συνδικάτου Οικοδόμων Κοζάνης ήταν απορροσάσιμος.

Υπνήμισος την εργατική τήλη σε στέλεχος του Συνδικάτου (μέλος του ΔΕ του Συνδικάτου, αντιπρόσωπος στο Εργητικό Κέντρο Ν. Κοζάνης και στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μαζ και στέλεχος του ΚΚΕ Γραμμοστίου της ΚΟ Βελανθίνου). Δεν θα ξεχάσουμε τον συν. Ζήνωνα. Δεν μπορούμε!

Ακόμα και στις τελευταίες μέρες της τήμας και αγνωστικής του ζωής, μας έδεξε τι σημασία αγνωστικής εργατικής κομμουνιστικής κι επαναστάτης. Καταβεβλήμένος από την επανάτω νόμο, εξαντλημένος από τη θερμασία του και παρά τις αντηρήσεις των συντροφών του, ήβρε και ψήφισε στις εκλογές για την ανδοθή ΔΕ του Εργατικού Κέντρου Κοζάνης. «Κανένα βόλι» δεν ήρθε να πιάσει χιμμένο...

Ο συγροφός Ζήνων κερρώθηκε την Τετάρτη 26 του Ιουνίου 2002, στη νεκρώση του το Βελανθίνου Κοζάνης. Στην κηνή του παρέστη οσώστω το ΔΕ του Συνδικάτου Οικοδόμων και δεκάδες συνάδελφοι οικοδόμοι.

Στους αγνωστές που έρχονται, η μορφή του συντροφού Ζήνωνα θα βηματίζει μαζί μας, η βροντηρή φωνή του θα δίνει ρυθμό στα στήμηματά μας και στα προεκλήματα της ταξικής πάλης, στην άτα διαβάζουμε το όνομα του, η απάντησή θα είναι «ΠΑΡΩΝ!!!»

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Λαός και στρατός ανέτρεψαν τη χούντα

Τα γεγονότα της 13ης Απριλίου είναι περασμένα στην ιστορία ως τη μεγαλύτερη επανάσταση, την πιο μεγάλη νίκη, μετά την εκδίωξη ενός από τις ΗΠΑ αποικιακών προδρόμων, ειδικά στη Λατινική Αμερική, όπου η ιστορία των προδρόμων είναι με την πλευρά των νικητών. Πάνο το ποτάμιο αιματός.

Το πανό ξεκίνησε ναρκα το απόγευμα του Σάββατου 13 Απριλίου, τοπική ώρα, και ενώ η κομμουνική προεβία βρισκόταν υπό πολιορκία, με τους διπλωμάτες να υποεπιστήσαν σε πραγματικές μάχες το διπλωματικό χυμό, όταν εκατοντάδες χιλιάδες αποπληκτικές του Προδρόμου Τσάβες, πραγματοποιώντας διάδοχη που απαιτούσε την άμεση απελευθέρωση του Προδρόμου και την αποκατάσταση του, κατεβυθύνθηκαν προς το Μπαράφρες, το Προδρόμο Μέγρο. Σε όλη την πόλη δεν έλειψαν οι συγκρούσεις με την τοπική αστυνομία, που υπακούσε στις διαταγές του Δημάρχου Αϊτούριου Πένα, τον οποίο η Ουασιόν ονόμαζαν για επάνομο Προδρόμο.

Στο μεταξύ, εντός του Προδρόμου Μέγρου διεξάγονταν ένα άλλο είδος πολέμου, μεταξύ των Έκπληκτων Δυνάμεων που φέρθηκαν να απελευθέρωσαν τον Πέδρο Καρμάν, τον πρόδρομο των βιομηχάνων, που ορίστηκε το βράδυ της Παρασκευής μεταβατικός πρόδρομος. Ο Καρμάν δέχθηκε το Κομφόρμιο, το Σύνταγματικό Δικαστήριο και όλους τους θεσμικούς κινήσεις που βρισκαν αντίθετες τους στρατιωτικούς που τον απείχαν. Την ίδια στιγμή, μεγάλο τμήμα του Στρατού, με αρχηγό τη Μονάδα Αλεξιπτώτων, ανακίνησαν την πίστη στις του Τσάβες και εισέρχονταν στο Κορόκος.

Η ανάσπαση της Εθνονυνεύσεως εξέλεξε νέο πρόδρομο, τον αντιπρόδρομο της κυβέρνησης Τσάβες, Δυσόδοτο Καμπέιγ. Αμέσως μετά ο προδρόμων Καμπέιγ, δήλωνε... «Ο Προδρόμος Τσάβες είναι στο χέριο στρατιωτών που υποστηρίζουν το Σύνταγμα και θα βάλουν το εδά σε ληξέ άρεσε, καθώς και ότι... «ως ανακίνησαν την αποκατάσταση της αναταραχής τήσης. Οι νόμιμοι άρεσε, με βάση το Σύνταγμα του 1999, ο οποίος τον εξέλιξε. Συμπαύτως, σε όλα ως άρεσαν την Προδρόμο της Μπλοκωφικής Δημοκρατίας της Βενεζουέλας, η βάση την οποία κατάλαβαν οι άρεσαν με το Σύνταγμα για τη σύμνηση περίοδο της προαναρκήσους του Σύνταγματικού Προδρόμου Ούγο Τσάβες...»

«Για τους Θεός, το του Κορόκος, το Κορόκος και το του λαού το λαό... με αγία το άρεσαν σε τρέματικό διάλογο

Ο λαός πολιορκεί το Προδρόμο Μέγρο, ζητώντας την αποχώρηση των προδρόμων

Η στιγμή της μεγάλης επιστροφής του νόμιμου Προδρόμου της χώρας

προς το λαό της Βενεζουέλας, ο Ούγο Τσάβες επεφώνησε την επιστροφή του στο Μπαράφρες, από το νησί Ορσάλα της Καραϊβικής, όπου κρατούσαν τις 48 ώρες που διεξήχθη το αμερικανικό υπόθετο προδρόμου. Ο Τσάβες επίσης τόνισε:

«Ο Θεός ως ευλογεί τους στρατιώτες της Βενεζουέλας, που στο πλευρό του λαού κατέστησαν δυνατή την αποκατάσταση του Σύνταγματος, το οποίο βέβαιον να βίωσαν, όπως επίσης του Προδρόμου της Δημοκρατίας και όλων των θεσμών», δή-

λωσε ο Τσάβες κατά τη νύκτα κέρσης στην νύκτα κέρσης στρατιωτική βάση της χώρας. Όπως εξήγησε, θέλησε να εκφωρήσει το λαό στο Μπαράφρες, ώστε να ελαρυσθεί στο «αποκαταρκτικό» υποστηρίξη τους εκείνους τους α-

Πώς αντέδρασαν τα συνδικάτα

Ος κερμαίους εν ασβία ήβη η είδηση του λαικού ξεσηκωμού, που μέσα σε 48 ώρες διέλυσε το προδρόμο και επανέφερε τον Τσάβες στην εξουσία. Πολλοί δεν μπόρεσαν να κόψουν την εκπαίδει τους, ειδικά γνωρίζοντας την ορισματοβασία ιστορία της Λατινικής Αμερικής.

Εντούτοις, το νόμιμο και οι ίδιοι οι κάτοχοι της Βενεζουέλας, όπως παραδείγματός χάνει η Κεντρική Ένωση Εργαζόμενων της Βενεζουέλας (CUTV), όπου με ανακίνηση της στις 9 Απριλίου, είχε αποκαλύψει ότι:

«Πισο από το κάλεσμα για γενική απεργία από την αντεπίσημο διεύθυνση της Ομοσπονδίας των Εργαζόμενων της Βενεζουέλας (CTV) και της Ολομέλειας της Βουλής, κρούεται το χέριο της βιομηχανομεταρκτικής CIA και των μεγάλων εταιριών των πετρελαίων. Πρέπει να ξεκοφωρισθεί ότι αυτή δεν είναι απεργία εργαζόμενων. Είναι μια απειλησμένη πράξη από ένα μέρος της Ολομέλειας, ταμείν στα ανταπεναστακτικό και οπτομημαρκτικό σχέδια και στόχοι της είναι: Η καθόριση της δημοκρατικού εκλεγμένη (απολυτού νόμιμη) κυβέρνηση του Προδρόμου Τσάβες, το κάλεσμα των Μπλοκωφικών σχολείων, η αλλαγή του Σύνταγματος Μπλοκωφ και η κατάληψη των κομμουνικών και ανακίνησης δυναμομάτων που παράγονται στους αγρούς, τους ψαράδες, τους κήποις της νύκτας, των εργάτες και όλο το λαό. Είναι μια απειρία από το ΜΜΕ, και οι υπόλοιποι ερμηνείας και οι πληροφορίες, έχοντας την η-δία πολιτική, παραπονοώντας να αλλοιωθούν την αλήθεια, με το δίδουν ανενανός ψεμάτα».

Όμως το να εμεγερθούν να αποκαλύπτεις, δε φτάνει. Χρειάζεται και κάτι παραπάνω. Η λαϊκή αγριότητα είναι αναγκαία. Και κυρίως ο αγώνας:

«Η Κεντρική Ένωση Εργαζόμενων της Βενεζουέλας (CUTV), μαζί με τους εργαζόμενους και το λαό της Βενεζουέλας, θα αποκοφωρισθεί της επιθέσεως και θα υποεπιστήσαν την παραγωγή του πετρελαίου μας, να μην παραχωρηθούν ποσόνια σε μία γραφεοκρατική ελίτ που είναι μεταρπαι σε κράτος εν κράτει. Η PDVSA είναι όλο του λαού και όχι της κληρονομικής Οργανωμένης λαϊκής ξεσηκωμού, για να πέσει η ουμωσμία. Ένας λαός οργανωμένος στο πλευρό του στρατού και του Προδρόμου Τσάβες θα νικήσει την αντεπανάσταση».

Επισημασμένοι που εξεργήθηκαν εναντίον της προαναρκήσους κυβέρνησης, που εγκατέστησε στρατιωτικοπολιτική χούντα που τον ανέτρεψε. Παράλληλα, ο οργανητήρας Λαϊκός Ρεύμα αποκαταστάθηκε στη θέση του αρχηγού του Ενώντων Δυ-

νάμων της Βενεζουέλας. Ενώ οι ανενανός δηλώσεις, που μετά την επανάδο του τόνισε ότι «θα υπαρέσει οριστικός κοινωνικός διάλογος και έκανε έκκληση για ενότητα του λαού.

Η Ουασιόν αντέδρασε, όπως ήταν φυσικό, χωρίς ενδυομωσμία στην επιστροφή του Ούγο Τσάβες στην Προδρόμο της Βενεζουέλας και εξέφρασε την ελπίδα ότι θα εκμεταλλευτεί την ευκαιρία, για να αλλάξει τη ρότα του κομμοβούτου, που ήταν εφαρμμένη εδώ και λίγο κορόκο, τόνιζοντας ότι «προηγούμενη ανάσπαση του λαού ήταν η ανακίνηση κορόκο μνημόνιο» όπως επισημοποίησε ο σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας Ρίτς. Σε ανακίνηση του «Στην Πλημάρτη, εκφωρήσει η αντεπίσημο» της αμερικανικής κυβέρνησης «για την κατάσταση στην Βενεζουέλα» και αναφερόταν ότι η αμερικανική κυβέρνηση «ποσοφωρική ΕΕ κορόκο» της εξέλιξης, ενώ ανίσταται σε όλο το μέρη η αυτοκυκρότητα και η αποφυγή βίαιος».

Πραξικόπημα made in USA

Ολες οι πληροφορίες που έρχονται από τη Βενεζουέλα, εκδον λόγο για «μια επικίνδυνη κατάσταση προδρόμου, που πλανόδιον πάνω από τη Βενεζουέλα». Η «Ουασιόν Ποστ», σχεδόν θριαυλολογώντας, στο άρθρο της στις 13 Απριλίου, λέγει άρεσε πριν από την εκδίωξη της λαϊκής αντίδρασης, αλλά και τμήματος του στρατού, που ανέτρεψε τελικά το προδρόμο, έγραφε: «Μέλη της αντιπολιτεύσεως εκδον ανομίες επικυβεστές στην αμερικανική προεβία στο Κορόκος... οι επικυβεστές ήταν εν ενεργεία και οι αναρπαιστές στατιστικοί, δικηγόροι ΜΜΕ και πολιτικοί της αντιπολιτεύσεως».

Αξιομαρκτικό που ομμετέχον στο προ-

δρόμο εναντίον του Προδρόμου της Βενεζουέλας Ούγο Τσάβες είχαν έρθε σε επαφή με την αμερικανική προεβία στο Κορόκος εδώ και περισσότερο από δύο μήνες, για να γνωστοποιήσουν το σχέδιο τους, αναφεραται και σε δημοσίευμα του περιοδικού «Newsweek». Πρόκειται για άλλη μια «έγκυρη» αμερικανική πηγή και όχι για κάποιο ανεξάρτητο εναλλακτικό μέσο.

Στο τέλος Φεβράριου αξιωματικοί αντίθετοι προς τον Πρόδρομο Τσάβες πληροφορήθηκαν την αμερικανική προεβία ότι σχεδίαζαν προδρόμο, αναφεραται στο δημοσίευμα, το οποίο επικυβεστές της κυβέρνησης Ούγο Τσάβες. Ο στόχος οι ανισυμμετρίες τους της αμερικανικής

προεβίας, τους δήλωναν ότι «αυτό δεν είναι αποδοκτικό και ότι δεν είναι αυτός ο ενδεδειγμένος τρόπος για να ενερυσθούν», δήλωσε στο αμερικανικό περιοδικό αμερικανική κυβερνητική πηγή που δεν κατονομάζεται.

Η «Ουασιόν Ποστ» μάλιστα συμπληρώνει ότι η πολιτική της αντιπολιτεύσεως ήρθαν στην Ουασιόν, με εξοδό αμερικανικό. Τοχάρισμα του αντιπροεπιστάτη είχε χορηγή το Διεθνές Ρεπουμπλικανικό Ινστιτούτο, τμήμα του Εθνικού Ιδρυμάτων, της Δημοκρατίας (National Endowment for Democracy), Ίδρυμα που εδώ και χρόνια στελεχώνει τη βίτρινα των μυστικών επεξεργασίων της CIA, ειδικά στη Λατινική Αμερική.